Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 860
Marți 24 iulie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Lucrările de pregătire a solului — la un înalt nivel agrotehnic

ATANASE CIORLĂUȘ
șeful laboratorului de agrotehnică
ION TÎMPEANU
cercetător
Stațiunea experimentală agricolă regională din Turda, regiunea Cluj

Rezultatele cercetărilor științifice obținute în ultimii ani în Stațiunea experimentală agricolă regională Turda — regiunea Cluj — au demonstrat că din complexul măsurilor agrotehnice, arăturile adînci de vară constituie o pîrghie importantă pentru obținerea de recolte bogate.

Aceste rezultate confirmate de practica producției aplicate în mod creator în unitățile agricole socialiste din cuprinsul razei noastre de activitate constituie o bază sigură pentru obținerea unor producții ridicate.

Umiditatea acumulată în sol în ultimele săptămîni și în regiunea noastră ca urmare a precipitațiilor căzute, permite efectuarea lucrărilor de vară la un înalt nivel calitativ. Arăturile de vară făcute la timp și de bună calitate creează în sol condiții optime pentru înmulțirea microorganismelor și creșterea activității acestora. În urma unei activități intense a microorganismelor, materia organică este transformată în compuși minerali care sînt însăși hrana plantelor, dintre care nitrații (săruri minerale cu azot) constituie forma cea mai importantă. Astfel, o arătură de vară mărește cantitatea de nitrați de 2—6 ori în funcție de tipul de sol. Pe solul brun roșcat de pădure pe care-l întîlnim și prin părțile noastre, cantitatea de nitrați acumulată pînă la semănat, prin arătura de vară a fost de 242 kg la ha, iar în terenul arat abia înainte de semănat cantitatea de nitrați a fost de numai 32 kg la ha.

Arăturile de vară măresc capacitatea solului de înmagazinare și păstrare a apei provenite din ploi. Din experiența acumulată reiese că pe suprafețele de teren arate din vară cantitatea de apă adunată în sol a fost cu 516 vagoane mai mare decît în terenul arat numai toamna, înainte de semănat.

Prin arăturile de vară se combat buruienile și dăunătorii plantelor, se creează posibilități pentru aplicarea îngrășămintelor organice și minerale.

În terenul arat din vară, semănăturile de cereale de toamnă cresc și înfrățesc mai viguros din primele faze de vegetație, pînă la recoltare, asigurînd o producție mai mare și de calitate mai bună.

La Stațiunea experimentală agricolă Turda pe terenul arat vara adînc s-a obținut în anul 1961, la grîul de toamnă, o producție de 4.800 kg boabe la ha, cu 470 kg mai mult decît în terenul unde arătura s-a executat numai în toamnă. Din alte numeroase exemple ce se pot da reiese că sporurile de recoltă la grîul de toamnă datorită arăturilor de vară au fost de 347—1445 kg la ha pe solul brun roșcat de pădure și de 195—990 kg la ha pe podzol, față de recoltele obținute pe terenurile arate numai înainte de semănat.

Efectele binefăcătoare ale arăturii de vară se pot realiza numai dacă lucrarea este de bună calitate.

O arătură de bună calitate se realizează cînd în stratul arabil este umiditate optimă, brazda se revarsă după plug, se mărunțește și se așează fără să rămînă goluri de aer care ar provoca uscarea solului prin pierderea umidității, adîncimea de arat rămînînd constantă, iar suprafața arată cît mai netedă.

După executarea arăturilor de vară, terenurile se pot folosi pentru semănăturile celei de-a doua culturi, (culturi în miriște), pentru semănăturile de toamnă și pentru cele de primăvară.

Arăturile pentru însămînțarea celei de-a doua culturi se vor executa imediat după recoltarea plantelor păioase care părăsesc cel mai devreme terenul **și vor fi însămînțate pînă cel mai tîrziu la sfîrșitul lunii iulie.**

În condițiile de climă specifice regiunii noastre, condiții ce limitează perioada de vegetație a plantelor, datorită brumelor timpurii de toamnă, trebuie să acordăm o deosebită atenție alegerii plantelor pe care le însămînțăm ca a doua cultură. În ordinea importanței lor, se recomandă porumbul pentru masă verde (hibrizi și soiuri timpurii), floarea-soarelui, bobul, mazărea etc.

Pregătirea terenului trebuie să se execute de preferință cu plugul în agregat cu grapa stelată, efectuîndu-se o arătură superficială, fără bulgări și asigurîndu-se mobilizarea terenului pînă la 12 cm. O dată cu arătura, se vor administra îngrășămintele azotate (azotat de amoniu, urină) în doze moderate.

Culturile duble sporesc baza furajeră putîndu-se recolta de pe fiecare hectar bine cultivat, 10—15 tone masă verde.

ARATURILE DE VARA PENTRU SEMANATURILE DE TOAMNA...

Pe tipul de sol cernoziom degradat, brun de pădure și altele asemănătoare, arătura de vară se execută imediat după recoltarea plantelor premergătoare la adîncimea de 25—30 cm, cu plugul în agregat cu grapa stelată. Pînă la semănat, terenul trebuie menținut curat de buruieni prin lucrări repetate cu grapa cu discuri, cu sapa rotativă, cu cultivatoare, grape cu colți etc.

Pe solurile de tip podzolic, pe cele erodate, care au stratul cu humus mai subțire de 18—20 cm, adîncimea arăturii nu trebuie să depășească grosimea acestui strat, afînarea mai profundă făcîndu-se cu ajutorul scormonitorului.

În cazul cînd nu există condiții favorabile pentru efectuarea directă a arăturilor adînci de bună calitate (fără bulgări), lucrarea solului se va executa printr-o arătură mai în față cu pluguri polibrăzdare în agregat cu grapa stelată sau numai cu discul și grapa. În acest fel se menține umezeala solului iar resturile organice încorporate intră în descompunere.

O atenție deosebită trebuie acordată încorporării îngrășămintelor organice și minerale prin arătura de bază. Pe cernoziomurile degradate și pe solurile brune de pădure cu un grad mai mare de fertilitate se vor administra 15—20 tone gunoi de grajd la ha, iar pe terenurile cu o fertilitate mai scăzută doza se va mări la 25—30 tone gunoi de grajd la ha. Îngrășămintele minerale fosfatice vor trebui încorporate în întregime sub arătură în cantități mai mari pe solurile cernoziomice, în comparație cu cele podzolite. Pe aceste soluri, vor trebui sporite cantitățile de îngrășăminte cu azot care se vor adminis-

(Continuare în pag. a 4-a)

Anul acesta gospodăria de stat Stoinici, regiunea Argeș cultivă porumb pe o suprafață de 650 ha. În fotografie: inginerul șef Mihai Constantin, Ion Șerban și organizatorul de partid Gheorghe Soare controlînd starea de vegetație a acestei culturi.

Pentru obținerea a 5.000 kg porumb boabe la hectar

În acest an, gospodăria noastră cultivă, între alte culturi și 745 ha cu porumb. Din această suprafață, la îndemnul organizației noastre de partid, 400 de ha au fost repartizate spre a fi lucrate în așa fel încît să obținem cîte 5.000 kg boabe în cultura neirigată.

Colectiviștii noștri s-au străduit să pună în practică în mod științific cele învățate la cursul agrotehnic, cu privire la cultura porumbului. Lucrările de întreținere executate pe această suprafață s-au efectuat la un înalt nivel calitativ.

Trebuie subliniat în mod deosebit că în raionul nostru a plouat bine abia de curînd. De aceea, pentru a păstra umiditatea din sol și a stîrpi orice fel de buruieni, consiliul de conducere al gospodăriei a cerut mecanizatorilor de la S.M.T. Zănoaga să execute nu mai puțin ca 5 prașile mecanice; de curînd colectiviștii noștri au terminat la rîndul lor a patra prașilă manuală.

Cele mai bine lucrate parcele de porumb sînt cele ale brigăzilor conduse de comuniștii Traian Buzatu și Gh. Sasu.

Starea de vegetație a porumbului, ca urmare a prașilelor executate pînă acum, este bună. Sînt unele loturi care promit chiar o recoltă mai mare de 5.000 kg boabe la ha.

AURELIA BURCU
inginer agronom la gospodăria colectivă „Victoria" din comuna Celaru, raionul Caracal

Treieră ziua și noaptea

Folosind toate mijloacele și forțele de care dispun, harnicii colectiviști din comuna Leordeni, raionul Găiești, au reușit să termine printre primii pe raion lucrările de strîngerea recoltei de cereale păioase.

În aceste zile, ei muncesc cu avînt sporit la treieratul recoltei de grîu, pe cele două arii amenajate.

Datorită faptului că una dintre arii este electrificată, cu sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Telu, se lucrează pe schimburi, atît ziua cît și noaptea.

Muncind cu însuflețire, ziua și noaptea, după un plan temeinic organizat, harnicii colectiviști din Leordeni și-au luat angajamentul să termine pînă la 25 iulie toate lucrările de treieriș.

Fruntașe la această lucrare sînt brigăzile de cîmp a 3-a și a 8-a conduse de brigadierii Simion Apostol și Nicolae Chiribelea.

G. BREAZU
corespondent

Grijă pentru asigurarea bazei furajere

Interviu cu tov. ing. VOICU STANCU, directorul Trustului Gostat Turnu Severin, regiunea Oltenia

În aceste zile, în gospodăriile agricole de stat din cadrul Trustului Gostat Turnu Severin, regiunea Oltenia, în afară de păioase, se recoltează și importante suprafețe cultivate cu furaje. De aceea, discuția noastră cu tov. ing. VOICU STANCU, directorul Trustului Gostat Turnu Severin, a abordat acest important subiect.

— Am aflat că pînă la sfîrșitul acestui an în cadrul celor 18 gospodării agricole de stat din cadrul Trustului Gostat Turnu Severin, numărul animalelor și în primul rînd al vacilor de lapte va crește substanțial. Ce măsuri au fost luate în vederea asigurării bazei furajere necesare?

— În unitățile trustului nostru, sînt în prezent 9.000 de taurine. Este prevăzut într-adevăr, ca numărul vacilor de lapte să sporească mult în următoarele 5 luni. De pe acum, în unele gospodării de stat unde nu existau pînă de curînd decît puține vaci au fost organizate ferme cu cel puțin 100 vaci de lapte. Așa este cazul gospodăriilor de stat Cetate, Halînga și altele. Pentru a se asigura animalelor baza furajeră de care au nevoie, în acest an în gospodăriile din trustul nostru se cultivă cu plante de nutreț 12.670 de ha, din care: 1.760 ha cu lucernă și trifoi, 1.500 de ha cu borceag de primăvară, 1.100 de ha cu porumb și iarbă de Sudan masă verde, 2.400 ha cu porumb pentru siloz, 1.320 ha cu mazăre și 3.200 de ha cu orz. Gospodăria de stat Moțățel, de pildă, și-a asigurat pînă de curînd 926 tone fîn, G.A.S. Tg. Jiu, 554 tone fîn, G.A.S. Burila Mare 557 tone fîn. Acțiunea de asigurare a fînurilor continuă. Mai trebuie adăugat că în unitățile trustului nostru sînt și pășuni ce ocupă 7.400 ha — ca și fînețe naturale pe 2.183 ha. Pe pășuni, potrivit unui plan de lucrări judicios întocmit, s-au executat, cu grijă, lucrările de întreținere.

— Ce măsuri vor fi luate pentru continua îmbunătățire a pășunilor?

— S-a trecut în primul rînd la depistarea tuturor pășunilor slab productive. Acestea vor fi transformate în pășuni artificiale cultivate cu leguminoase și graminee. Această acțiune a și început. La gospodăria de stat Recea, de exemplu, se execută astfel de lucrări pe primele 30 de hectare. Începînd din toamna acestui an, se va trece și la fertilizarea pășunilor folosindu-se urină de grajd și îngrășăminte chimice — în primul rînd pe pășunile din golurile de munte. *Această acțiune se va efectua pe mai bine de 2.500 ha.* La gospodării de stat cum sînt cele din Cîmpu Mare sau Tg. Jiu, se efectuează lucrări pe pășuni și pentru combaterea eroziunii solului, lucrări de drenări etc.

O atenție sporită se va da, bineînțeles, aplicării măsurilor agrotehnice menite a contribui și la obținerea unor producții mari de plante furajere cultivate la hectar.

— Care este în prezent situația recoltării furajelor?

— O putem considera mulțumitoare. În unele gospodării această acțiune este foarte avansată. Anul acesta, unele suprafețe cultivate cu lucernă, porumb pentru siloz etc. au fost irigate. Ca urmare, pe aceste terenuri recolta a fost la prima coasă de 10.000 kg masă verde la hectar. Pe suprafețele neirigate și cultivate cu lucernă, după prima coasă, terenurile au fost grăpate în scopul menținerii umidității în sol.

Lucerna uscată a fost balotată folosindu-se presele de balotat paie. Cele mai bune rezultate în acțiunea de strîngerea, transportarea și depozitarea furajelor au fost obținute pînă acum la gospodăriile de stat Gîrbovu Mare, Turnu Severin, Vrata, Tg. Jiu și Pătule, unde s-au făcut și primele însilozări de furaje. La G.A.S. Vrata, de pildă, s-au însilozat 345 tone, iar la G.A.S. Tg. Jiu, peste 220 de tone. În aceste unități se folosesc în mod chibzuit forțele de lucru în vederea terminării la timp și în bune condiții agrotehnice a lucrărilor respective.

ION DRINCU

În 4 regiuni recoltatul grîului s-a terminat

În ultima săptămînă, ritmul recoltării culturilor de grîu, secară a fost mult intensificat în regiunile din sudul țării. Ca urmare a folosirii din plin a tuturor mijloacelor de lucru, în regiunile București, Ploiești, Galați și Dobrogea, recoltatul grîului s-a terminat, iar în regiunile Argeș și Oltenia această importantă lucrare s-a executat în proporție de peste 90 la sută.

Cantitățile de grîu, secară recoltate pînă acum în întreaga țară au fost treierate în proporție de 67 la sută. Această lucrare este pe terminate în regiunile Dobrogea și București.

Este necesar ca în regiunile Argeș, Oltenia, Iași și Crișana să fie mult grăbit treierișul păioaselor.

Continuă arăturile de vară

În prezent mecanizatorii de la stațiunea de mașini și tractoare Babadag, regiunea Dobrogea, se preocupă cu grijă de executarea arăturilor adînci de vară în gospodăriile colective deservite. Pînă de curînd în aceste unități s-au arat peste 1.500 hectare.

Fruntașe în această acțiune sînt gospodăriile colective din Sarichioi, Slava Cercheză și Zebil. La gospodăria colectivă Sarichioi de pildă s-au arat peste 270 de ha.

C. DOLNICEANU
corespondent

La G. A. C. din Răhău

Retribuirea muncii în fermele de animale

Discuția a avut loc într-o cămăruță, așezată la capătul unui grajd, căreia lucrătorii din sectorul zootehnic al gospodăriei îi spun laborator.

— Pe tov. vicepreședinte îl căutați? m-a întrebat un îngrijitor îmbrăcat într-un halat alb ca laptele. Amu o intrat în laborator, mă informează el, arătîndu-mi ușa camerei unde aveam să-l găsesc pe Vasile Vulcu, vicepreședintele gospodăriei colective și secretar al organizației de bază P.M.R.

Vasile Vulcu, vicepreședintele gospodăriei nu era singur. Împreună cu el se afla și tehnicianul zootehnist al gospodăriei, Irimia Gheorghe, un tînăr robust, rumen la față. Tocmai isprăviseră de făcut cîteva calcule și începuseră să le comenteze.

— De la începutul lunii și pînă acum, spunea zootehnistul, procentul de grăsime a crescut cu 3 linii. A ajuns la 3,9. Producția a fost și ea în creștere în ultimele zile. Am făcut bine, deci, că am introdus rații diferite, în funcție de producția de lapte a fiecărui animal.

Astfel am fost „pus în curent" cu tot ce e nou în sectorul zootehnic al colectivei. De altfel, nu greșesc dacă spun că nou este însuși sectorul despre care mi-au vorbit, așa după cum tînără este și colectiva.

Aflată abia în al treilea an de activitate, gospodăria colectivă din Răhău, regiunea Hunedoara, a reușit ca în acest scurt timp să-și creeze și să dezvolte puternice ferme de animale.

— Primele vaci, ne istorisește tovarășul Vulcu, le-am procurat în toamna lui șaizeci, adică după un an de la înființarea gospodăriei. Ce-i drept, puține la număr. Îndrumați de organele raionale de partid, în 1961 ne-am prevăzut în plan să dezvoltăm mult sectorul zootehnic. Și am făcut-o. Statul ne-a ajutat cu credite, am mai pus și noi din fondurile noastre, și ne-am cumpărat vaci, oi, porci. Anul ăsta, am mai cumpărat iar. Acum, la suprafața de 1,100 de ha pe care o are gospodăria, avem în proprietate obștească 341 de taurine, din care 150 vaci și juninci, 561 de ovine, 235 de porcine și 2.000 de păsări. Pînă la sfîrșitul anului numărul lor va mai crește însă.

— Dar cu producțiile cum stați? am întrebat.

— Stăm bine, răspunde tehnicianul zootehnist. La vaci, de exemplu, am obținut în prima jumătate a anului cîte 1.325 litri de lapte pe cap de animal furajat. Pînă la sfîrșitul anului sperăm să depășim 2.500 de litri. Planificat avem 2.400. La oi, am realizat, de asemenea, cîte 2,300 kg de lînă pe cap de animal și cîte 20 litri de lapte în primele șase luni ale anului. Și aici depășim planul. Tot astfel, la porcii puși la îngrășat și la tineretul taurin obținem sporuri de creștere mult mai mari decît cele planificate.

Într-adevăr, registrele de evidență primară, care se găsesc pe masă, confirmă că așa stau lucrurile. Gospodăria colectivă din Răhău obține la toate fermele de animale producții mai mari decît cele planificate. Care sînt factorii care contribuie la dobîndirea acestor rezultate? Interlocutorii mei mă asigură că un rol hotărîtor l-au jucat hărnicia și priceperea oamenilor. Astfel, încă de la început, organizația de bază și consiliul de conducere al gospodăriei s-au orientat către alegerea celor mai destoinici colectiviști care să lucreze în sectorul zootehnic, cum sînt candidatul de partid Ștefan Neagă, Nicolae Cacoveanu, Ion Nichifor și alții. Pentru a-i permanentiza în acest sector, gospodăria a încheiat cu ei contracte, i-a trimis la cursuri de școlarizare unde și-au îmbogățit cunoștințele. De asemenea, spre a-i stimula în obținerea de producții din ce în ce mai mari, adunarea generală a colectivului a stabilit ca retribuția acestora să se facă în funcție de producția obținută. Demn de remarcat este faptul că gospodăria s-a orientat just, stabilind norme de retribuire bine gîndite, pe măsura condițiilor de lucru ale îngrijitorilor și a potențialului productiv al animalelor. Astfel, la vaci, bunăoară, pentru fiecare sută de litri de lapte muls, cu un procent de 3,5 la sută grăsime, îngrijitorii-mulgători primesc cîte 1,25 zile-muncă în perioada de vară și 2,25 în perioada de stabulație. În afară de aceasta, ei mai primesc, așa cum prevede normativul, cîte un procent pe zi pentru fiecare animal îngrijit, iar pentru un vițel crescut pînă la 20 de zile, cîte 8 zile-muncă iarna și 5 vara.

La fel, îngrijitorii de la tineretul taurin primesc pentru fiecare 10 kg de spor de creștere în greutate cîte 0,60 zile-muncă la categoria pînă la 6 luni, și 0,90 zile-muncă la categoria 6-12 luni. Norme de retribuire chibzuit întocmite, în funcție de producție, spor în greutate, numărul de produși obținuți, crescuți și înțărcați se aplică și la celelalte ferme.

— Ne-am convins pe deplin, spunea tov. Vulcu, că metoda de cointeresare materială și stimulare a colectiviștilor dă rezultate minunate. Știind că munca lui este prețuită după producția obținută, îngrijitorii se străduiesc să aplice întocmai toate regulile pe care li le indică tovarășul tehnician. Mulgătorul Ion Nichifor, de exemplu, a obținut pînă la 1 iulie de la lotul său de vaci cîte 1.600 de litri pe cap de animal, cu un procent mediu de 3,8 la sută grăsime. Făcînd un calcul simplu, rezultă că numai în prima jumătate a anului el a realizat cel puțin 300 de zile-muncă. Înmulțit cu 30 de lei cît este valoarea zilei-muncă planificată, înseamnă că Nichifor a cîștigat în șase luni circa 9.000 de lei.

Se mai fac și alte calcule. În orice caz, concluzia desprinsă este cît se poate de clară: aplicarea retribuției în funcție de producție, prin stabilirea unor norme judicioase, este avantajoasă atît pentru gospodărie cît și pentru fiecare îngrijitor în parte.

V. POMPILIU

În raionul Mizil

Succese deosebite la lucrările de vară

În vara aceasta colectiviștii din raionul Mizil ajutați de mecanizatorii din S.M.T.-uri au avut de adunat recolta de păioase de pe mai bine de 24.000 de hectare. Pentru a strînge și depozita recolta de cereale de pe întreaga suprafață la timp și cu minimum de pierderi, atît colectiviștii cît și mecanizatorii s-au pregătit temeinic și au pornit la lucru cu toate forțele de care dispun încă din primele zile cînd cerealele au dat în pîrgă. Buna pregătire și organizare a muncii, precum și hărnicia oamenilor au făcut ca secerișul să se încheie cu 3 zile mai devreme față de cum s-a stabilit. La obținerea acestui frumos succes merită a fi relevate rezultatele deosebit de bune dobîndite de colectiviștii din Cioranii de Jos, Glodeanu Sărat, Fulga de Sus, care desfășurînd larg întrecerea socialistă și folosind toate mijloacele existente în gospodărie au terminat de secerat grîul de pe 1.273 de hectare, 1.000 și respectiv 905 hectare încă din ziua de 17 iulie. Printre gospodăriile cu suprafețe mari de grîu și care au terminat la aceeași dată secerișul mai sînt și cele din comunele Amaru, Smîrdanu, Bădenii Miluiți, Conduratu, Baba Ana și altele.

TREIERIȘUL IN PAS CU SECERIȘUL

Colectiviștii și mecanizatorii din acest raion știu că recolta de grîu nu este pe deplin asigurată fiind pusă în clăi sau stoguri, ci numai atunci cînd ea a ajuns în întregime în magazie. Iată de ce paralel cu secerișul ei au desfășurat o intensă muncă și la treieriș.

La gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" din Amaru, bunăoară, treieratul grîului cu cele două batoze repartizate au pornit la numai cîteva zile după începerea secerișului. Antrenați în întrecerea socialistă mecanizatorii Ion Vasile și Ion Manta, de la S.M.T. Mihăilești și brigadierii de cîmp Gh. Tănase și Ion Mihai au organizat în așa fel munca încît batozele au treierat în fiecare zi din plin. Lucrînd în două schimburi și alimentată în ritm continuu pe ambele părți batoza din brigada a II-a, mecanizator Ion Vasile și brigadier de cîmp Gh. Tănase a bătut în medie, în nouă zile de lucru, cîte 31.000 kg de grîu pe zi. Au fost zile (cînd grîul treierat a fost mai bun) cînd s-a realizat peste 35.000 kg și asta în 15 ore de muncă. La această batoză echipele de deservire se schimbă tot la 5.000 kg boabe treierate, iar coșarii la o oră și jumătate. Obținînd asemenea rezultate brigadierul Gh. Tănase a cîștigat întrecerea cu brigadierul Ion Mihai, care a treierat în medie cîte 23.100 kg iar mecanizatorul Ion Vasile l-a întrecut pe Ion Manta și este fruntaș pe brigada de tractoare.

Cîte 25.000—30.000 kg de grîu pe zi au treierat și colectiviștii din Mihăilești, Văcăreasca, Movila Banului și alții. Ritmul intens în care se desfășoară în acest raion treierișul este oglindit în următorele cifre: din 23.600 hectare de grîu recoltate au fost treierate pînă la 21 iulie peste 16.500 hectare (cu combinele s-au recoltat circa 5.000 ha). Viteza pe zi a atins în ultimele zile cîte 15—18 hectare treierate pe batoză. În viitoarele 3—4 zile treierișul grîului se va termina deoarece sînt folosite și combinele, acestea treierînd staționar. De altfel, raionul Mizil este fruntaș pe regiunea Ploiești la treieriș.

PREDAU CANTITĂȚI DE CEREALE CONTRACTATE

Concomitent cu recoltatul și treieratul păioaselor colectiviștii din acest raion predă la baza de recepție cantitățile de cereale cuvenite pentru muncile S.M.T. și cele contractate cu statul. Membrii gospodăriilor colective din Baba Ana, Săhăteni, Fulga de Sus și Fulga de Jos și altele au transportat la bază întreaga cantitate de cereale cuvenite pentru muncile S.M.T. și mai au puțin de predat în contul contractului. Colectiviștii aduc la bază numai cereale de bună calitate. Procentul de umiditate este de 14—15 la sută, corpuri străine 3—4 la sută, iar greutatea hectolitrică de peste 80 kg.

BAZĂ TRAINICĂ RECOLTEI ANULUI VIITOR

Activitatea oamenilor muncii de pe ogoarele raionului Mizil este îndreptată în aceste zile și înspre punerea unei baze trainice recoltei anului viitor. Astfel, în timp ce colectiviștii grăbesc strînsul paielor de pe suprafețele recoltate de combine și transportă snopii de grîu la arii, mecanizatorii ară de zor terenurile eliberate. Lucrînd în schimb prelungit mecanizatorii din brigada a III-a, brigadă fruntașă pe stațiunea de mașini și tractoare Mihăilești, au arat pînă în seara zilei de 21 iulie peste 340 de hectare din cele 805 hectare de pe care colectiviștii din Amagu au recoltat grîul. Lucrările făcute sînt de bună calitate. Peste 300 de hectare au fost arate și în gospodăriile colective din Glodeanu Sărat, Cîrligul Mare și altele. În raionul Mizil au fost arate pînă la această dată mai bine de 5.000 de hectare.

ÎNSĂMÎNȚEAZĂ CULTURI DUBLE

Experiența anilor trecuți le-a arătat colectiviștilor din acest raion că prin însămînțarea culturilor duble în miriște se pot obține însemnate cantități de furaje pentru animale. De aceea de îndată ce s-au recoltat primele hectare de păioase mecanizatorii au fost îndreptați spre efectuarea arăturilor și însămînțarea porumbului în cultură dublă. La gospodăria colectivă din Cioranii de Jos, bunăoară, au fost însămînțate cu porumb 70 de hectare, la cea din Amaru 142 de hectare, iar la Baba Ana 45 de hectare. In prezent însămînțarea porumbului în cultură dublă se face cu intensitate sporită în gospodăriile colective pe a căror terenuri au căzut precipitații în ultimele zile.

V. CAZACU

Au terminat recoltatul grîului

Colectiviștii din raionul Sînnicolaul Mare, regiunea Banat, se apropie de sfîrșit cu secerișul grîului.

Pînă acum cîteva zile, recoltatul culturilor de păioase pe raion a fost realizat în procent de 92 la sută (28.973 ha recoltate).

Avînd sprijinul neprecupețit al mecanizatorilor de la cele 4 S.M.T.-uri din raion, 19 gospodării colective printre care cele din comunele Gelu, Variaș, Tomnatic, Biled, Lovrin, Grabați, Bulgăruș, Gottlob și cele din satele Bărăteaz, Sînpetru Mic, Teremia Mică au terminat recoltarea grîului.

Arături de vară s-au executat pe 1.208 ha iar însămînțări de culturi duble pentru plante furajere, pe 1.518 ha.

Printre gospodăriile colective fruntașe la însămînțatul plantelor furajere după recoltatul păioaselor se numără cele din comunele Variaș, Periam și Lenauheim.

Concomitent cu recoltatul grîului, pe 28 arii (din cele 72 arii amenajate pe raion), se treieră din plin păioasele.

I. SBÎRCIOG
corespondent

Producții peste plan

La gospodăria agricolă de stat Murfatlar, regiunea Dobrogea, antrenați în întrecere socialistă în cinstea zilei de 23 August, mecanizatorii au terminat recoltarea cerealelor păioase. La orzul de toamnă s-au obținut peste plan 9 tone, iar la grîu 603 tone. Paralel cu recoltarea cerealelor păioase, mecanizatorii au zorit și arăturile de vară. Pînă de curînd ei au arat peste 200 ha creînd astfel condiții prielnice obținerii unei producții sporite în anul viitor.

NICOLAE I. URSU
corespondent

La Stațiunea experimentală horti-viticolă Greaca, regiunea București, a început culesul strugurilor din soiul Perla de Csaba cultivați sub peliculă de material plastic.

Manifestăm toată grija pentru tinerele cadre care au venit să lucreze în unitatea noastră

În ultimii ani, staţiunea de maşini şi tractoare Sibiu a fost înzestrată cu un număr mare de maşini agricole: tractoare, combine etc. A crescut mult şi parcul de utilaje agricole al S.M.T.-ului, mai cu seamă în anul din urmă. Aceasta datorită faptului că colectivizarea agriculturii în raza de activitate a staţiunii lua o amploare tot mai mare, ajungînd ca în primăvara lui 1962 să fie încheiată.

Înzestrarea S.M.T.-ului cu utilaje noi cerea totodată şi creşterea numărului de cadre care să lucreze cu ele. Aceste cadre trebuiau să fie tractoriştii şi mecanicii agricoli. În ultimii ani, staţiunii noastre i s-a repartizat de la centrele şcolare agricole Sibiu şi Sighişoara cadre suficiente de mecanizatori care, totodată, erau bine pregătite pentru a putea lucra direct în producţie. Tractorişti ca Ion Zaharia, Gheorghe Virtan, Ion Fleischer, Aurel Stoica, Kurth Schmidth, Augustin Hiss şi alţii, veniţi cu doi-trei ani în urmă să lucreze în S.M.T.-ul nostru, sînt harnici şi disciplinaţi în muncă, situîndu-se mereu în rîndul celor fruntaşi.

Cu cîteva zile în urmă, am primit de la centrul şcolar agricol Sibiu alţi 14 absolvenţi mecanizatori printre care Ioan Gîndilă, Herman Günter, Udo Krauss şi alţii. Mai înainte însă de a fi angajaţi în staţiune, aceşti tineri tractorişti au făcut practica în producţie la noi în campania agricolă de primăvară, timp de o lună şi jumătate. Ei au lucrat efectiv pe tractor în rînd cu tractoriştii mai „bătrîni", dînd dovadă că li se poate da în primire tractoarele.

De cîteva zile cei 14 absolvenţi au fost repartizaţi la brigăzi cu o bună experienţă în muncă, începînd chiar să lucreze în campania agricolă de vară.

La repartizarea noilor tractorişti pe brigăzi s-a ţinut seama ca ei să fie daţi în comunele lor, de unde au fost recrutaţi cu 3 ani în urmă pentru a merge la şcoală. De altfel de cîţiva ani S. M. T.-ul nostru a luat obiceiul ca în fiecare început de an de învăţămînt să recruteze 30—40 de tineri, fii de colectivişti, din raza de activitate a staţiunii, dornici de a învăţa meseria de tractorist pentru a-i trimite la şcoală. În staţiunea noastră vin să facă practică numeroşi elevi. În această primăvară, bunăoară, au venit să-şi facă practica în producţie 80 de elevi din anul I şi II care urmează cursurile de mecanizatori. Cei din anul II fac practica în brigăzi, alături de tractorişti cu o bună experienţă în muncă, iar cei din anul I în ateliere. Tuturor elevilor, ca de altfel şi tractoriştilor noi veniţi în S.M.T., le sînt create condiţii bune, atît de cazare cît şi de hrană. Staţiunea se îngrijeşte totodată şi de o educaţie sănătoasă a elevilor, care fac practica în producţie, pentru ca şi ei după ce vor termina şcoala să fie cadre de nădejde ale agriculturii noastre socialiste.

TEODOR ŢOPA
director la S.M.T. Sibiu

Pe cîmp, în clipele de răgaz, colectivistele din comuna Budeşti, regiunea Bucureşti, ascultă cu mult interes citirea unor articole din ziarele proaspăt sosite.

Exemplul utemiştilor

Recent, 50 de utemişti, din comuna Mişca, raionul Criş, regiunea Crişana, au hotărît în cadrul unei adunări generale de organizaţie să efectueze prin muncă patriotică, curăţirea de mărăciniş a 100 hectare păşune.

Hotărîrea a fost transformată în fapt. La această acţiune patriotică s-au evidenţiat în mod deosebit utemiştii Traian Chirilă, Traian Tămaş şi alţii în frunte cu secretarul organizaţiei de U.T.M. tov. Teodor Incicas.

ION COŢOI
corespondent

O carte folositoare pentru mecanizatori

„Analiza activităţii economice în S.M.T."

de Ştefan Chiriac şi Barbu Constantin

În etapa actuală staţiunilor de maşini şi tractoare le revin sarcini deosebit de importante în sporirea producţiei agricole şi dezvoltarea agriculturii socialiste, prin ajutorul pe care trebuie să-l dea gospodăriilor colective în organizarea şi planificarea producţiei, în executarea lucrărilor agricole la timp şi în bune condiţii agrotehnice.

În prezent rolul S.M.T.-urilor nu se reduce numai la executarea arăturilor şi treierişului, ca în primii ani ai activităţii lor, ci la executarea complexului de lucrări agricole în condiţii superioare calitative, spre a asigura obţinerea unor recolte bogate pe baza folosirii la un înalt nivel tehnic a parcului de maşini şi tractoare, în vederea reducerii continue a costului lucrărilor mecanizate.

De aceea aprecierea activităţii economice a S.M.T.-urilor nu se mai poate face după numărul de hantri pe care-i realizează la o lucrare sau alta şi are un caracter mult mai complex. Din această cauză lucrarea editată de curînd de Editura Agro-Silvică „Analiza activităţii economice în S.M.T." este binevenită, punînd la dispoziţia conducătorilor unităţilor S.M.T. şi organelor de îndrumare a S.M.T.-urilor un îndreptar în munca ce o desfăşoară pentru descoperirea şi mobilizarea rezervelor interne existente, în vederea creşterii aportului S.M.T.-ului la sporirea producţiei agricole şi a creşterii productivităţii muncii la lucrările mecanizate.

Lucrarea stabileşte cadrul şi indicatorii principali pe care se bazează analiza celor mai însemnate aspecte din activitatea economică a unei staţiuni de maşini şi tractoare pentru a se putea pune în evidenţă în mod real atît rezultatele bune cît şi lipsurile existente. Pentru exemplificarea diverselor operaţii de analiză s-au folosit datele şi rezultatele activităţii de producţie obţinute de S.M.T. Topraisar din regiunea Dobrogea, în perioada 1955—1960.

În lucrare se indică metoda şi se face analiza concretă pe baza datelor de la S.M.T. Topraisar a următorilor indicatori: condiţiile naturale şi economice din zona S.M.T.; dotarea S.M.T. cu principale mijloace de producţie; îndeplinirea planului de producţie al S.M.T.; folosirea parcului de maşini şi tractoare; îndeplinirea planului de muncă şi salarii; preţul de cost S.M.T.

Toţi aceşti indicatori sînt analizaţi pe larg, luîndu-se în consideraţie diferitele aspecte particulare ce se ivesc în activitatea S.M.T., ceea ce permite ca materialul să constituie un ajutor bun pentru analiza anuală şi operativă a oricărei unităţi S.M.T.

Lucrarea prezintă totuşi şi unele lipsuri, care ar putea fi completate într-o ediţie ulterioară. Sarcina principală a S.M.T. nu este de a spori volumul de hantri ci de a contribui la sporirea producţiei agricole a gospodăriilor agricole colective, executînd lucrări de bună calitate şi respectînd perioadele optime agrotehnice. De aceea un obiectiv principal al analizei trebuie să-l constituie modul cum S.M.T.-urile îşi îndeplinesc sarcina încredinţată de partid de a face numai lucrări de bună calitate. Această problemă este slab reliefată în lucrare. De asemenea nu este tratată problema analizei îndeplinirii contractelor de lucru încheiate cu gospodăriile agricole colective. Lucrarea ar fi cîştigat mult dacă autorii ar fi consacrat un capitol special problemelor analizei îndeplinirii cantitative şi calitative a contractelor încheiate cu gospodăriile agricole colective şi ar fi indicat o metodică de verificare şi apreciere a calităţii lucrărilor executate de S.M.T.

Un indicator important al activităţii S.M.T.-urilor îl constituie extinderea mecanizării la un număr cît mai mare de lucrări din toate ramurile de producţie agricolă. Autorii mulţumindu-se numai cu analiza îndeplinirii planului de producţie pe feluri de lucrări, nu scot în evidenţă prin indici speciali de analiză, modul cum se extinde ajutorul dat de S.M.T. gospodăriei colective în toate ramurile agriculturii.

Din lucrare lipseşte, de asemenea, analiza îndeplinirii planurilor de venituri S.M.T. în natură şi în bani, care are o mare însemnătate pentru aprecierea rentabilităţii S. M. T.-urilor.

Considerăm că cu toate aceste deficienţe, lucrarea recent apărută este de un real folos pentru toţi cei care lucrează în S.M.T.

I. BIANU
cercetător principal I.C.M.A.

CE SĂ CITIM

OAMENI DIN G. A. C.

Brigadierul Nicolae Rugină

Cînd i s-a încredinţat conducerea brigăzii cu vreo zece ani în urmă, Nicolae Rugină, colectivist fruntaş din comuna Gheorghe Lazăr, regiunea Bucureşti, a rămas mult timp pe gînduri. „Una e să-ţi faci singur treaba şi alta să răspunzi de munca a cîtorva sute de colectivişti, de recoltele care trebuie să se obţină de pe cele cîteva sute de hectare ale brigăzii" — îşi spunea el. Îl bătea chiar gîndul să ceară consiliului de conducere al gospodăriei să-l schimbe din această muncă. N-a făcut-o însă. „Să mi se spună că fug de răspundere? Asta nu!" — a hotărît el.

Din primele zile, Rugină şi-a luat sarcinile în serios şi s-a aşternut temeinic pe treabă. Învăţa din cărţi, învăţa de la oameni. De multe ori, noaptea adormea citind cărţi despre organizarea muncii în gospodăriile colective sau manuale de agrotehnică. Ziua, organizînd treburile pe cîmp, punea în practică cele învăţate. Apreciindu-i sîrguinţa, consiliul de conducere al gospodăriei l-a trimis la un curs de calificare. A învăţat şi acolo cu conştiinciozitate.

Reintors în gospodărie, şi-a dat seama că treburile mai şchioapătă uneori în brigada sa. Imediat, cu ajutorul tovarăşului Andrei Nicolae, preşedintele colectivei, a luat măsuri de îndreptare.

Acum, fiecare lucrare se desfăşoară în brigadă după un plan bine întocmit. Mergînd pe cîmp pentru a îndruma efectuarea lucrărilor, brigadierul controlează fiecare tarla şi fiecare cultură în parte, îşi notează într-un carnet lucrările care nu mai pot suferi întîrziere. Seara, la şedinţa pe care preşedintele şi inginerul agronom o ţin cu brigadierii, Rugină face propuneri utile privind activitatea din ziua următoare. Hotărîrile luate le comunică apoi şefilor de echipe, încă în aceeaşi seară, a doua zi dimineaţa fiecare colectivist din brigadă ştiind precis unde să meargă la lucru.

În mod obişnuit, brigadierul Nicolae Rugină ţine consfătuiri săptămînale cu şefii de echipă şi împreună cu ei îşi face planul de muncă. Pe cîmp, el controlează amănunţit activitatea fiecărei echipe, urmăreşte calitatea lucrărilor. Dacă se mai întîmplă ca unii membri să execute lucrări de slabă calitate — asta destul de rar — aceştia sînt îndrumaţi să refacă lucrarea.

Printr-o asemenea activitate conştiincioasă, brigadierul Nicolae Rugină asigură o bună participare la muncă, efectuarea la timp şi de bună calitate a lucrărilor pe terenurile încredinţate brigăzii, factori de mare importanţă în obţinerea de producţii sporite.

Rezultatele muncii sale sîrguincioase şi a colectiviştilor din brigada pe care o conduce se concretizează în producţiile mari obţinute în fiecare an. Din 1957 şi pînă acum, bunăoară, an de an brigada lui a reuşit să obţină peste 4.000 de kg porumb boabe la ha în cultură neirigată. De asemenea, anul acesta, la cultura grîului, pe mare parte a suprafeţelor afectate brigăzii s-au obţinut mai bine de 3 000 de kg boabe la ha.

Dragostea şi priceperea de care dă dovadă în muncă, prezenţa sa permanentă în mijlocul oamenilor din brigada pe care o conduce, i-au adus brigadierului Nicolae Rugină stima şi preţuirea tuturor colectiviştilor.

Mărturie grăitoare a acestei stime şi preţuiri stă faptul că în 1958 membrii gospodăriei i-au încredinţat sarcina de a-i reprezenta la Consfătuirea de la Constanţa, de unde Nicolae Rugină s-a întors nu numai cu bogate învăţăminte, ci şi cu o înaltă distincţie: „Ordinul Muncii clasa a III-a". Tot astfel, cu vreo doi ani în urmă, pentru succesele sale deosebite obţinute în muncă, a fost trimis să viziteze Uniunea Sovietică, prilej minunat pentru brigadier de a învăţa lucruri preţioase din experienţa înaintată a colhoznicilor sovietici. Şi dacă, nu de mult, gospodăria colectivă „Maxim Gorki", din comuna Gheorghe Lazăr, a fost decorată cu „Ordinul Muncii clasa I", pentru rezultatele sale bune obţinute în sporirea producţiei şi a avuţiei obşteşti, trebuie spus că o contribuţie însemnată la dobîndirea acestor rezultate a adus-o şi brigadierul comunist Nicolae Rugină.

ION IORDANESCU
corespondent

PE DRUMUL AFIRMĂRII

Schimbul de experienţă se terminase. Din cîmp, de la ferme, oaspeţii, preşedinţi de gospodării colective, ingineri şi tehnicieni, contabili, activişti de partid, au venit direct în sala de festivităţi a gazdelor, colectiviştii din Sîntana. Aici au început discuţiile despre toate cele văzute în cursul vizitelor făcute în acea zi.

Multora — se vedea din discuţii — le rămăseseră la inimă grajdurile frumoase ale colectivei din Sîntana, prevăzute cu adăpători automate şi mai ales noua instalaţie de muls electric. La întrebările lor despre sistemul de funcţionare, productivitate şi despre alte probleme ale mecanizării muncilor grele din zootehnie a luat cuvîntul inginerul Emil Moldovan, directorul Uzinei de reparaţii din Timişoara.

— Instalaţia de muls mecanic în grajd pe care aţi văzut-o în cursul vizitei este făcută de uzina noastră, a răspuns el întrebărilor celor prezenţi. Avantajele instalaţiei constau în faptul că se înlătură complet efortul fizic al mulgătorilor înregistrîndu-se o productivitate de trei ori mai mare faţă de mulsul manual, se obţine un lapte igienic, iar economiile realizate în decurs de 1—2 ani acoperă costul acestei instalaţii.

Ultimele cuvinte au stîrnit în sală exclamaţii de uimire.

— Sînt convins — şi m-ar bucura foarte mult — ca în curînd să vă livrăm la cît mai mulţi asemenea instalaţii, a continuat inginerul Emil Moldovan. De altfel, cred că şi alte produse ale uzinei noastre v-ar interesa. Bunăoară, tocătoarea pentru sfeclă de zahăr acţionată electric, cu o capacitate de 7 000 kg pe oră, pe care ne-o cer multe gospodării colective din regiunea Banat.

Trebuie să mărturisesc că cuvintele directorului Uzinei de reparaţii din Timişoara mi-au trezit un viu interes profesional. De aceea, a doua zi dimineaţa am pornit să cutreier prin halele uzinei.

Uzina de reparaţii din Timişoara este o creaţie exclusivă a regimului nostru, chemată să răspundă nevoilor agriculturii socialiste. Reparaţiile de tractoare şi motoare pentru agricultură nu mai reprezintă însă singura şi tradiţionala preocupare. Colectivul de muncă al uzinei a fost solicitat să contribuie efectiv la mecanizarea lucrărilor în fermele zootehnice şi se dovedeşte la înălţimea acestei încrederi.

— După Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti se pune un accent deosebit pe mecanizarea în fermele zootehnice, îmi spune directorul uzinei. În regiunea Banat, bunăoară, a fost creată o comisie care, cu ajutorul unor largi colective raionale, a stabilit ce anume va mecaniza şi în cît timp fiecare unitate G.A.S. şi G.A.C.

Uzinei noastre i-a revenit sarcina să utileze 150 de grajduri cu aparate de muls. De asemenea, construim o tocătoare de rădăcinoase cu melc de o calitate superioară şi cu o productivitate de 7 tone pe oră. Ea poate pregăti hrana atît pentru furajarea porcilor, cît şi a păsărilor, iar colectiviştii din raionul Deta o consideră foarte reuşită.

În prezent, lucrăm la o instalaţie de vidanjare pentru sectorul porcin prin care se uşurează scoaterea bălegarului şi se face răspîndirea lui în cîmp.

— Ce alte instalaţii şi agregate aveţi în proiect?

De astă dată tovarăşul Moldovan este mai zgîrcit în amănunte.

— Lucrăm la încă două probleme noi care au ca obiectiv tot uşurarea muncii în zootehnie. Cînd vor fi gata credem că se va vorbi mult despre ele.

O vizită prin hală şi ateliere ne aduce în faţă imaginea atît de cunoscută a bancurilor pentru centricubat pompe de injecţie, fabricate de ani de zile aici, mult cerute în S.M.T.-uri şi gospodării de stat, ca şi a dispozitivului de încercat injectoare. Instalaţia de muls mecanic „Banat" o întîlnim defalcată în zeci de piese şi grupuri, căci asamblarea ei se face abia la unitate. Notăm că ea funcţionează cu bune rezultate în multe gospodării de stat din regiunea Banat şi chiar din Oltenia şi Maramureş. Un amănunt pe care îl mai aflu: proiectanţii urmăresc ca prin noi modificări să înlocuiască piesele de aluminiu, alamă, bronz cu material plastic.

Drumul afirmării produselor Uzinei de reparaţii din Timişoara e tot mai larg şi fără îndoială că vom mai avea prilejul să scriem despre aceste succese îmbucurătoare.

C. LUCIAN

FILE DE CARNET

Munca sindicală la S. M. T. Băileşti

În aceste zile, mecanizatorii de la S.M.T. Băileşti — regiunea Oltenia zoresc efectuarea lucrărilor de recoltat şi treieriş de pe ultimele suprafeţe de grîu, în cele 24 de gospodării colective deservite, şi totodată arăturile şi însămînţările de culturi duble.

De curînd, i-am văzut la lucru pe mulţi tractorişti fruntaşi din brigăzile a 13-a şi a 14-a care lucrau la arături pe terenurile gospodăriei colective „23 August" din Băileşti — din brigada a 7-a care lucrau încă la recoltat şi la treieriş în gospodăria colectivă „Drumul Socialismului" din Rast sau din brigada a 5-a care executau treierişul grîului şi arăturile la G.A.C. „Dunărea", din comuna Negoi.

Aproape în fiecare din aceste brigăzi, compuse în medie din cîte 8—14 tractorişti, sînt cel puţin cîte 3—4 care depăşesc zilnic normele cu procente importante.

M-aş fi aşteptat ca realizările şi metodele de lucru ale acestor vrednici mecanizatori să fie pe larg popularizate, pentru ca şi alţi tractorişti — cu realizări mai slabe — să le urmeze pilda. Dar la sediul staţiunii (ca şi la sediile unor brigăzi permanente ca cele de la gospodăriile din Rast şi Negoiu) nu există vreun panou de onoare unde să fie prezentate fotografiile fruntaşilor sau să se arate pe scurt în lipsă de fotografii, meritele celor vrednici.

Brigada a 6-a de tractoare care lucrează în comuna Giubega a realizat în campania de primăvară 2679 hantri, în loc de 2568 hantri cît avea planificat. Ea a executat între altele arături într-un volum de 1320 hantri, însămînţări (703 hantri), discuiri (204 hantri), grăpări (115 hantri), transporturi (337 hantri). Numai tractoristul Nicolae Pădureanu, fruntaşul staţiunii, a realizat 390 hantri în loc de 215 hantri planificaţi.

În campania de vară, mecanizatorii din această brigadă în frunte cu Nic. Pădurean, Ghiţă Marin, Gună Nicolae şi Marin Florescu au realizat pînă acum peste 500 hantri, dintre care aproape 80 hantri la recoltat şi 330 hantri la arături.

Despre aceste realizări însă nu se vorbeşte nimic măcar la gazeta de perete a staţiunii (unde zilele trecute se afla un singur articol, destul de învechit şi fără legătură cu muncile de vară).

— Am avut în staţiune anul trecut panou de onoare, mi-a explicat tov. Ilie Moncea, responsabil cu munca de masă în producţie, în comitetul sindicatului. Dar l-am transformat în... vitrină pentru fotomontaje, iar altul nu s-a mai confecţionat în locul lui. În schimb, sînt cîţiva tractorişti fruntaşi ale căror fotografii sînt expuse la panoul din... parcul Băileştilor.

L-am întrebat pe tov. Moncea, dacă în scopul stimulării întrecerii socialiste între mecanizatori, sînt folosite de către comitetul sindicatului fanioane roşii care să fie atribuite brigăzii fruntaşe, tractoriştilor fruntaşi din fiecare brigadă.

Am aflat că asemenea fanioane există doar în... proiectul sindicatului.

Mult ar ajuta la buna desfăşurare a întrecerii socialiste acum, cînd este necesar ca îndeosebi arăturile de vară să fie mult grăbite, o foaie volantă în care, aşa cum se procedează în alte S.M.T.-uri, să fie analizate decadal rezultatele obţinute de către brigăzi, subliniindu-se meritele fruntaşilor, criticîndu-se lipsurile codaşilor.

Dar nici foi volante nu se editează la S.M.T. Băileşti.

Slaba activitate în această privinţă nu este lipsită de urmări, bineînţeles. Faptul că în campania de primăvară S.M.T.-ul n-a îndeplinit planul de producţie, iar în cea de vară, pînă de curînd, abia realizase 1.830 hantri la recoltat din cei 3.880 hantri contractaţi — şi numai 2.820 hantri la arături, din cei 16.208 contractaţi, dovedeşte că nu toţi mecanizatorii folosesc întreaga capacitate de lucru a utilajelor.

Chiar în brigada fruntaşă a staţiunii, din cei 500 hantri realizaţi pînă de curînd, tov. Nic. Pădurean a executat peste 100. Se pune întrebarea ce au făcut în acelaşi timp ceilalţi 12 tractorişti, de vreme ce numai fruntaşul brigăzii a realizat o cincime din volumul de lucrări de pînă acum?

E limpede că dacă s-ar acorda atenţia cuvenită de către comitetul sindicatului, popularizării metodelor de lucru ale fruntaşilor, dacă s-ar analiza cu regularitate mersul întrecerii socialiste şi s-ar expune rezultatele obţinute într-o foaie volantă, în articole la gazeta de perete a staţiunii şi la cele de la sediile brigăzilor permanente, mecanizatorii ar fi stimulaţi să obţină randamente zilnice mult mai mari, să execute lucrări de bună calitate, să contribuie la realizarea unor producţii bogate la hectar.

Întrucît lucrările de treieriş şi de arături sînt în plină desfăşurare, nu e tîrziu nici acum, dacă comitetul sindicatului va trece operativ la înlăturarea deficienţelor din munca sa, semnalate mai sus.

I. ALEXANDRU

Concurs „Cine ştie cîştigă"

De curînd, la căminul cultural din comuna Mireni, raionul Bîrlad, s-a ţinut un concurs „Cine ştie cîştigă" pe tema: „Cum putem obţine 5.000 de kg de porumb boabe la ha în cultură neirigată". La concurs au participat brigadierii de cîmp din gospodăriile agricole colective „8 Martie"-Dragalina, „Drumul lui Lenin" din Coroesti şi „1907" din Mireni.

Răspunsurile cele mai bune au fost date de brigadierii Toader Geană, Dumitru Bulgaru, de la gospodăria colectivă „1907" şi Vasile Anton de la gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin".

Organizarea acestui concurs a stîrnit un deosebit interes în rîndurile colectiviştilor din cele 3 gospodării colective, care au participat în număr mare la căminul cultural.

Cîştigătorii concursului au primit diferite premii în obiecte.

RICU MINDIRIGIU
corespondent

Veşti din gospodăriile colective

Construiesc de zor

Pentru anul acesta, membrii gospodăriei colective „7 Noiembrie" din Iteni, raionul Fălticeni, şi-au prevăzut în planul de producţie să ridice 6 construcţii destinate producţiei şi nevoilor gospodăreşti. Desfăşurînd o rodnică activitate, cei peste 30 de constructori ai gospodăriei, conduşi de Constantin Acrolţoriţei, vicepreşedintele colectivei, au reuşit ca pînă în prezent să execute un însemnat volum de lucrări. Astfel, ei au terminat de construit o maternitate de scroafe pentru 26 de capete, o puiernită pentru 2 500 de pui şi o magazie de 30 de vagoane pentru cereale, iar în momentul de faţă se află în construcţie un grajd pentru 200 de vite mari şi două pătule, care vor fi gata pînă la sfîrşitul lunii august.

În cea mai mare parte, materialele de construcţie au fost procurate pe plan local, iar unele lucrări — ca scoaterea şi transportul pietrei, bunăoară — s-au făcut prin muncă patriotică, ceea ce a dus la reducerea costului construcţiilor.

În activitatea de construcţii s-au evidenţiat în mod deosebit tovarăşii Costache Cazacu, Minu Nechita, Constantin Popescu şi Vasile Olaru.

I. MARŢOLEA
corespondent

Muncă culturală rodnică în comuna Unţeşti

În fiecare seară, la căminul cultural din comuna Unţeşti, raionul Bîrlad, se desfăşoară o interesantă activitate culturală.

Astfel colectiviştii ascultă prezentări de cărţi, conferinţe legate de campania agricolă, ascultă diferite programe de radio, vizionează filme, joacă şah sau tenis de masă.

Printre cărţile care au fost prezentate în aceste seri de directorul căminului cultural, Burghelea Ion se numără: „Cum putem obţine 5.000 kg porumb boabe la hectar în cultură neirigată", „Cultura florii-soarelui", „Cultura sfeclei de zahăr" şi altele.

Un fapt pozitiv este că biblioteca are tot mai mulţi cititori pasionaţi de învăţămintele cărţii agrozootehnice.

Tot la căminul cultural a fost prezentat, de curînd, un spectacol la care şi-au dat concursul echipa de dansuri populare şi cea de teatru care a prezentat piesa „Rîsul pămîntului". Fruntaşi în această activitate sînt tinerii Grigore Tălmăşanu, Maricica, Popa, Dincă Gheorghe, Trifan Ion, Trifan Milica şi alţii.

FĂNICĂ CERNAT
corespondent

Plantări de vii şi pomi fructiferi

Gospodăria agricolă colectivă „Victoria Noastră" din comuna Băile, raionul Făurei, regiunea Galaţi, acordă o atenţie deosebită dezvoltării sectorului viti-pomicol.

Însuşindu-şi recomandările consfătuirii pe ţară a ţăranilor colectivişti şi a sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale, colectiviştii şi-au propus să planteze pe terenurile în pantă viţă de vie şi pomi fructiferi. De altfel, gospodăria a mai executat plantări de vii pe astfel de terenuri şi în anii trecuţi. Cele 12 ha plantate cu viţă de vie în ultimii ani sînt deja pe rod. Pe aceste suprafeţe colectiviştii au obţinut anul trecut 7 000 kg de struguri la ha.

Încurajaţi de aceste rezultate, îndrumaţi de organele de partid şi de stat, membrii gospodăriei au hotărît să valorifice în următorii ani o suprafaţă de peste 50 ha prin plantare cu viţă de vie nobilă şi pomi fructiferi. Anul acesta ei au plantat 5 ha cu pomi fructiferi şi 4 ha cu viţă de vie. Din viile pe rod, brigada viti-pomicolă, condusă de comunistul Tudorache Petre, şi-a propus să obţină anul acesta o producţie de peste 8 300 kg struguri la ha. Pentru aceasta, brigada acordă o atenţie deosebită executării lucrărilor de întreţinere. Astfel, au fost efectuate pînă acum, 4 praşile, lăstăritul, copilitul şi 2 stropiri, urmînd ca zilele acestea să se facă a treia stropire şi praşila a 5-a.

Lucrările de întreţinere se fac la timp şi de bună calitate, evidenţiindu-se tov. Panait Muşat şef de echipă, Maraloiu Const., Mladin Dumitru, Oprea Ion, Roşioru Dumitru, Mladin Tudor şi alţii.

PETRU VERIGA
activist de partid

Brigada artistică a căminului cultural din comuna Pietroiu, raionul Feteşti, este mult apreciată de locuitorii comunei şi satelor învecinate. Fotografia de faţă oglindeşte un aspect de la o repetiţie a formaţiei de teatru.

Din experienţa
G. A. S. Andrăşeşti,
regiunea Bucureşti

FOLOSIREA PODURILOR GRAJDURILOR PENTRU CREŞTEREA PĂSĂRILOR

Metode la îndemîna oricărei gospodării

La gospodăria agricolă de stat Andrăşeşti, regiunea Bucureşti, se cresc păsări de numai cîţiva ani. Pînă în anul 1960, în unitatea noastră nu a existat o fermă avicolă temeinic organizată. În acel an, la propunerea organizaţiei de partid, consiliul gospodăriei a hotărît să traducă în viaţă una dintre importantele sarcini trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. — aceea de a se creşte un număr cît mai mare de păsări, pentru a se trimite oamenilor muncii cantităţi cît mai importante de carne şi ouă.

În 1960, au fost aduşi primii 20.000 pui. Principala problemă care s-a pus din capul locului a fost următoarea: unde anume să creştem păsările de vreme ce construcţii speciale nu existau?

La această întrebare colectivul de muncă al gospodăriei a răspuns prin utilizarea unor rezerve interne la care nimeni nu se gîndise mai înainte. Astfel aplicîndu-se în practică experienţa folosită în unele sovhozuri şi colhozuri din Uniunea Sovietică, la îndemnul comuniştilor din gospodărie, s-a hotărît să fie folosite în acest scop — o altă resursă internă — podurile grajdurilor de vaci. Aci, păsările puteau să aibă la dispoziţie pentru timpul rece, spaţii de cazare bine încălzite, datorită în primul rînd căldurii degajate de jos, de către vite.

În podurile în care s-au adus păsări s-a aşternut un strat de paie gros de 25 cm. Acest strat de paie nu se scoate din poduri, ca în puierniţe, ci rămîne pe loc, pînă la sfîrşitul exploatării unei serii de găini.

Experienţa marilor crescătorii de păsări a demonstrat că găinile crescute în sistemul intensiv — cu astfel de aşternut adînc — nu-şi irosesc inutil energia pe care o consumă altfel în mod obişnuit, prin plimbări în padocuri sau pe cîmp. Acest surplus de energie economisită e folosit pentru mărirea producţiei de ouă şi de carne.

Avantajul folosirii aşternutului adînc constă şi în aceea că se consumă o cantitate mult mai mică de paie decît în halele obişnuite — făcîndu-se totodată şi o mare economie de muncă necesară primenirii aşternutului.

În sistemul folosirii podurilor ca adăposturi pentru creşterea păsărilor, o crescătoare are în îngrijire un efectiv de 2.500 păsări adulte. În prezent, în podurile grajdurilor supraetajate — terminate anul acesta la centrul gospodăriei noastre — se lucrează la introducerea mecanizării alimentării cu apa şi furaje prin benzi transportoare, acţionate electric. În aceste condiţii, o muncitoare va putea îngriji pe timpul rece, cînd păsările nu mai pot fi ţinute în tabere de vară, nu cîte 2.500, ci cîte 5.000 de găini.

Pentru ca munca de îngrijire a păsărilor să se desfăşoare în cele mai bune condiţii, consiliul gospodăriei noastre a luat măsuri pentru executarea unor amenajări menite să asigure buna hrănire, încălzirea suplimentară şi adăparea păsărilor.

În prezent, în gospodăria noastră avem pe lîngă găinile matcă (urmează ca pînă la sfîrşitul anului să oprim o matcă de 35.000 găini) şi 170.000 de pui. (100.000 în poduri şi grajduri şi 70.000 — mai mari, pe lucerniere). Anul acesta, vom creşte 300.000 pui — cîte 70.000 în fiecare serie.

Puii sînt introduşi îndată ce sînt aduşi de la incubator, în poduri. În primele 7 zile, densitatea lor este de 40 de capete la m.p. Apoi, într-un sistem de padocuri amenajate în fiecare pod, despărţiturile de carton ale acestora se scot şi se asigură astfel un spaţiu de 25 pui la m.p. La vîrsta de 14 zile, ei sînt coborîţi jos, în grajduri. De la vîrsta de circa 3 săptămîni, puii sînt scoşi pe lucerniere, unde sînt instalate pentru păsări 55 de coteţe demontabile, executate în gospodărie de către muncitorii noştri, tot din resurse interne.

În primul rînd, trebuie subliniat că prin metoda de adăpostire a păsărilor în poduri sînt valorificate volume mari de spaţii socotite deobicei inutilizabile.

Ca urmare a căldurii ce se asigură aci, producţia de ouă creşte cu 10—15 la sută în perioada de timp rece. De pildă, de la fiecare din cele 2.500 găini oprite pentru matcă din luna aprilie 1961, în primele două luni ale acestui an, s-au obţinut cîte 17—18 ouă lunar, ceea ce a creat premise în vederea obţinerii a circa 180 ouă în acest an, pe cap de găină; în primul semestru al acestui an, producţia medie de ouă pe cap de găină furajată a fost de 80 bucăţi.

Prin folosirea podurilor se reduce mult şi mîna de lucru ca şi preţul de cost al ouălor. De asemenea, stratul de paie ce formează aşternutul permanent se foloseşte ca un bun îngrăşămînt în cîmp.

În sfîrşit, ca urmare a căldurii degajate de păsări şi de aşternutul adînc, în poduri nu se mai condensează pe tavan. Acesta rămîne uscat, se evită căderile de tencuiala şi deci reparaţiile inutile.

Cu amenajări ieftine, se asigură deci spaţii foarte bune de cazare păsărilor, pe timpul rece — iar cînd vremea devine favorabilă, acestea sînt scoase în tabere de vară.

Astfel, orice gospodărie de stat sau colectivă poate uşor întemeia şi dezvolta cîte o fermă avicolă.

GH. SPIRIDON
inginer-şef zootehnician

Aspect din tabăra de vară a păsărilor

Aplicarea măsurilor sanitar-veterinare — problemă esenţială

Creşterea cu bune rezultate a puilor şi păsărilor adulte în podurile grajdurilor, presupune — ca şi în cazul folosirii puierniţelor clasice — o grijă permanentă pentru aplicarea măsurilor necesare sanitar-veterinare.

În această privinţă, trebuie subliniat din capul locului, că înaintea introducerii puilor sau păsărilor adulte în poduri, în gospodăria noastră se acordă o atenţie deosebită dezinfectării radicale a încăperilor respective. Pereţii interiori (ai podului) şi exteriori (ai grajdului) sînt văruiţi, luminatoarele, ferestrele şi uşile se verifică dacă se închid bine şi se spală din nou, iar partea lemnoasă se unge cu petrol.

Atunci cînd se face schimbarea aşternutului adînc pardoseala podurilor se dezinfectează cu creolină (2 la sută) de altfel ca şi utilajul folosit (adăpători, jgheaburi pentru hrană, paturi de dormit, cuibare etc.).

Totodată, se verifică şi crescătoarele (instalaţiile pentru producerea căldurii suplimentare) urmărindu-se — în cazul creşterii puilor — dacă menţin temperatura necesară de 30°C şi o repartizează uniform.

În gospodăria noastră o mare atenţie se acordă amenajării aşternutului adînc din poduri. Pentru ca activitatea microorganismelor să se desfăşoare normal, iar pe de altă parte să creeze un microclimat care să nu fie dăunător păsărilor, aşternutul este format astfel încît stratul de paie să aibă grosimea indicată (pentru a putea îngloba dejecţiile şi a absorbi umiditatea).

Se caută ca aşternutul să fie uniform din punct de vedere al structurii, astfel ca peste tot procesele chimice şi biologice să se desfăşoare cu aceeaşi intensitate. Aşternutul nu trebuie să fie nici jilav, dar nici atît de uscat încît să se toace, transformîndu-se în praf. *În acest scop el trebuie umezit periodic, după nevoie, în scopul stimulării proceselor fermentative.*

Îngrijitoarele noastre acordă o deosebită grijă curăţeniei. Ele sînt obligate să-şi spele şi să-şi dezinfecteze mîinile la intrarea în poduri sau în coteţe în tabere de vară înainte de servirea tainurilor, ca şi după orice lucrare.

Puii care prezintă excremente pe puf, sau care prezintă simptome de boală, sînt scoşi din grup şi izolaţi în loturi separate. La fel se procedează cu păsările adulte care nu se hrănesc în mod normal sau dau semne de oboseală.

Adăpătorile şi jgheaburile în care se dă puilor lapte ecremat se spală zilnic cu grijă atît în poduri cît şi pe lucerniere.

În poduri se asigură o bună aerisire. De altfel, în afară de tuburile de aerisire deja instalate, în curînd aci vor fi folosite şi ventilatoare, pentru a fi folosite în zilele cu temperaturi ridicate, cînd luminatoarele şi ferestrele devin în acest scop insuficiente.

Pentru a se menţine în permanenţă, o bună stare de sănătate a păsărilor adulte şi a puilor, noi executăm controlul prin sondaje la suta de capete, la fiecare cîteva zile.

Toţi puii intraţi în poduri sînt vaccinaţi cu vaccin B-1, vaccin H sau adsorbit antipestos, în scopul evitării îmbolnăvirilor de pestă.

Ca urmare a măsurilor luate, pierderile în sectorul avicol al gospodăriei noastre au fost reduse la minimum posibil, contribuindu-se astfel la o cît mai mare rentabilitate a fermei respective.

dr. CECILIA HIOTU

Trei fruntaşe

Cîte 8.000 de pui

Zveltă, cu ochii negri, profunzi, cu părul bogat şi frumos pieptănat, cu halatul imaculat, parcă abia scos din cutie, utemista Ana Duţu îţi face întîi impresia unei artiste, adusă să... filmeze în sectorul avicol al gospodăriei.

Cînd cineva i-a mărturisit chiar că a rămas cu o astfel de primă impresie, Ana a răspuns cu mîndrie:

— Păi, într-adevăr, mă străduiesc să devin — cum se zice — „artistă" în meseria mea...

În podul unui grajd de la centrul gospodăriei ea creşte în serii cîte 8.000 de pui. Îi primeşte de la incubatoarele gospodăriei în vîrstă de... o zi şi-i „duce" pînă la 2 săptămîni. Cînd puii împlinesc această vîrstă sînt transferaţi în grajdul de jos, în prezent liber, deoarece vacile sînt în tabăra de vară.

Munca Anei este dintre cele mai dificile şi ea îşi dă seama de sarcina ce-i revine: doară, în primele două săptămîni puii plăpînzi au nevoie de cea mai atentă îngrijire spre a se dezvolta — acum se dă cea mai dîrză luptă pentru evitarea pierderilor.

Ana Duţu soseşte în fiecare dimineaţă la podul transformat în hală pentru creşterea puilor, la ora 5. (Între timp, la ora 3,30 puilor li se serveşte primul tain de către îngrijitorul de noapte). Pînă seara, le dă puilor de mîncare din 2 în 2 ore.

Observ în pod din loc în loc jgheaburi confecţionate din material plastic, umplute cu apă.

— Avem în gospodărie astfel de jgheaburi de mai multe tipuri, îmi explică tov. Ana. Aci, eu am numai din cele de 6,85 m lungime şi cu un diametru de 2,4 cm, în cîmp pe lucerniere, la puii mai mari, sînt jgheaburi lungi de 28,90 m.

În jurul vrednicei îngrijitoare, puii de aur se strîng ciurdă, cu sutele. Ana Duţu observă o porţiune umedă de aşternut pe podea (aci aşternutul cu o grosime de 12 cm e format din coji de floarea-soarelui, care au calitatea de a fi higroscopice) ia grebla şi scormoneşte locul spre a se usca. Pe urmă, se apropie de o grindă pe care este instalat termometrul şi-l cercetează cu atenţie, deoarece temperatura trebuie să fie permanent de 30 grade. Cînd constată uneori că scade, pune în funcţie „eleveuzele".

Pentru ca munca ei de fiecare zi să se desfăşoare cu bune rezultate, Ana Duţu învaţă mereu, şi ceea ce trebuie subliniat, în întrecerea socialistă cu alte îngrijitoare care cresc pui de la 0—14 zile cum sînt Alexandrina Taporea, Maria Bansău, Elena Conadă şi altele aplică cu grijă învăţămintele însuşite. Rezultatul? Ea creşte pui viguroşi şi a redus la minimum pierderile.

„Raportul proteic"

Pe crescătoarea fruntaşă Marinca Andrei am cunoscut-o în luna ianuarie 1962, cînd îngrijea 2 500 de păsări, într-unul din podurile grajdurilor de la centrul gospodăriei. Zilele trecute, am reîntîlnit-o în tabăra de vară a păsărilor. Acum, numărul găinilor crescute de ea a sporit cu 500 de capete. Cele 3 000 de găini ouătoare sînt adăpostite în cursul nopţii în 4 mari coteţe mobile, cu tălpi de sănii. În interiorul coteţelor, au fost confecţionate cuibare, asemănătoare cu cele din poduri, lungi de cîte 20 m şi late de 25 cm — cu despărţituri din metru în metru.

— Ce le dai să mănînce? o întreb pe tov. Marinca.

— Furaje combinate, de la fabrica din Dragalina. O dată cu ele le dau şi praf de lapte degresat — calculînd cîte 30 grame pe cap de găină. Aceasta în scopul măririi raportului proteic al raţiei, ceea ce contribuie la o mai mare producţie de ouă...

Raportul proteic!... *Tov. Andrei vorbeşte ca un adevărat tehnician. Şi doară pînă acum 5 ani n-a lucrat în sectorul avicol, ci la diferite munci în gospodărie — la bucătărie, la brutărie... De cînd a devenit — la îndemnul comuniştilor din gospodărie — îngrijitoare de păsări, participă însă cu regularitate la lecţiile din cadrul cursului agrozootehnic organizat în timpul iernii. Şi astfel — cum am constatat şi de data aceasta — şi-a ridicat mult calificarea profesională.*

— Şi rezultatele? o întreb pe tov. Andrei.

— Pînă la 18 iulie 1962 am obţinut în medie cîte 82 de ouă de la fiecare găină. Aceasta face cu putinţă ca planul de 148 de ouă pe găină să fie îndeplinit şi depăşit. De altfel, eu mi-am luat angajamentul să obţin anul acesta cîte 180 de ouă de la fiecare găină furajată.

În tabăra de vară a „tineretului"

Cînd am sosit la tabăra de vară a păsărilor, întîi am văzut-o pe îngrijitoarea Sofia Năstăsoiu stropind cu zeamă de var în jurul celor 4 coteţe mari pentru puicuţe şi al celorlalte 12 coteţe unde sînt adăpostiţi pui mai mici.

— Aşa procedez la fiecare cîteva zile — ca să menţin o perfectă stare de curăţenie şi în cîmp, nu numai în interiorul coteţelor, îmi explică tov. Năstăsoiu.

— Cîţi pui creşti aici?

— 15.000. Aproximativ 2.500 sînt de-acum puicuţe, unele au şi început să ouă.

Tov. Năstăsoiu acordă o mare atenţie selecţiei celor mai viguroase puicuţe. Cele ce urmează a fi oprite în gospodărie, sînt trecute la vîrsta de 5 săptămîni în loturi separate.

Această muncă — de loc uşoară, căci cere multă atenţie şi migală — este făcută cu o adevărată pasiune.

Toată ziua, din zori pînă se înserează, tov. Năstăsoiu se află numai printre păsări, îmi relatează brigadierul Andrei Leonida. În prezent se află în întrecere cu îngrijitoarea Stana Raicu, care, de asemenea, creşte 15.000 de capete tineret. Atît una cît şi cealaltă aplică cu sîrguinţă măsurile sanitar-veterinare în tabără, respectă strict programul de furajare. Dar tov. Năstăsoiu, dovedeşte un plus de interes pentru curăţenie exemplară, pentru furajarea tineretului la vreme şi pentru o cît mai bună creştere în greutate a puilor.

— Nu sînt decît de 4 luni în gospodărie, mi-a spus la plecare tov. Sofia, dar am îndrăgit această muncă. Dacă voi fi sprijinită să-mi ridic nivelul cunoştinţelor de care am nevoie, nu mă îndoiesc că peste puţin timp cînd veţi mai veni în gospodărie, veţi vedea şi fotografia mea la panoul de onoare...

Hotărîrea cu care vorbea constituia o certă dovadă că tov. Năstăsoiu va reuşi să-şi îndeplinească această dorinţă.

AL. RAICU

Hrană variată şi completă

În vederea asigurării creşterii păsărilor, potrivit sarcinilor ce revin gospodăriei noastre, consiliul gospodăriei a luat printre altele măsuri pentru o furajare corespunzătoare a puilor şi găinilor ouătoare.

În poduri, la sosire, puii găsesc întotdeauna primul tain gata pregătit şi adăpătorile pline cu apă, astfel încît să se poată hrăni şi adăpa imediat. În timpul hrănirii, puii sînt supravegheaţi cu grijă: cei care nu se apropie de hrană şi au guşile goale sînt hrăniţi la mînă.

Pentru ca hrana să fie consumată cu poftă, căutăm ca ea să fie cît mai variată.

În faza de 0—3 zile, hrănim puii în poduri cu mălai cernut fin, în care se amestecă un ou fiert la cîte 20 de pui, brînză de vacă şi făină de oase. Alternativ, puilor li se dau apă şi lapte ecremat la discreţie. De la 3 zile în sus, se introduce în hrană în loc de mălai, furaje combinate procurate de la fabrica din Dragalina.

Acum se reduc complet ouăle, dar se dă în schimb drojdie de bere (cîte jumătate de gram pe zi de fiecare pui, ajungîndu-se ca la vîrsta de 3 săptămîni să se dea cîte 3-4 grame de fiecare) şi brînză de vacă. De unde pînă la 3 zile tainurile se dau numai uscate, în perioada care urmează ele se dau din 2 în 2 ore, unul umed, altul uscat.

De la zece zile în sus, în hrana puilor se introduce untura de peşte (cîte jumătate de gram de fiecare pui), ajungîndu-se la 2 grame la vîrsta de 20 de zile.

Întrucît în cazul întreţinerii păsărilor adulte în poduri, este vorba de o exploatare intensivă noi luăm măsuri ca în hrană să se asigure întregul complex de săruri minerale, microelemente şi aminoacizi, ca şi întregul complex de vitamine A, B, D pe care în cazul creşterii semiintensive — în puierniţele cu padocuri — păsările să le procură scurmînd în curţile respective sau pe cîmp. În gospodăria noastră, păsărilor adulte li se asigură în permanenţă — în perioada cînd sînt cazate în poduri — ovăz, orz, grîu încolţit, morcovi furajeri tocaţi, drojdie de bere, făină de lucernă.

Pentru a asigura cantităţile necesare de vitamină B, care deobicei există în drojdia de bere, am recurs la o nouă rezervă internă. Anume am introdus în hrana păsărilor porumbul siloz (cîte 15 grame pe zi pentru fiecare pasăre). La început păsările nu-l mîncau cu prea multă poftă, dar după cîteva săptămîni s-au obişnuit şi în prezent îl consumă cu multă plăcere.

În sfîrşit, mai trebuie adăugat că — în perioada de stabulaţie în poduri, păsărilor li se asigură apă la discreţie, iar cînd sînt pe cîmp se împrospătează apa de cel puţin 5 ori pe zi.

ANDREI LEONIDA
brigadier

PE SCURT

● *În scopul înlăturării amoniacului degajat din aşternutul adînc, în podurile grajdurilor, pe lîngă deschiderea luminatoarelor şi ferestrelor la fiecare 3-4 zile, peste aşternutul respectiv se presară superfosfat — care în 10-15 minute anihilează complet amoniacul.*

● *Pentru a se asigura păsărilor umbra necesară în taberele de vară, la G.A.S. Andrăşeşti s-au plantat numeroase benzi de salcîmi de cîte 5-6 rînduri alături de lucerniere.*

● *Începînd de la a 5-a zi, în scopul completării vitaminelor necesare, în amestecul de concentrate, puilor li se dă şi lucernă tocată foarte fin.*

● *Fiecare cuibar executat în podurile grajdurilor sub formă de raft-poliţă are cîte 3 despărţituri şi este înclinat spre peretele din spate, încît ouăle să nu alunece în afară. Într-un astfel de cuibar pot oua cîte 16 găini deodată.*

Beneficii mari, cu cheltuieli mici

În anul 1961, din valorificarea păsărilor crescute pe tot timpul rece în poduri, gospodăria noastră a încasat 612.540 lei, realizînd un beneficiu net de 258.000 lei.

Întrebarea ce se poate pune este desigur următoarea: nu cumva amenajările făcute în podurile grajdurilor în vederea creşterii păsărilor costă mult?

Nicidecum. În această privinţă trebuie arătat că amenajările făcute la o magazie de cereale şi la patru grajduri de vaci (două la centrul gospodăriei şi două la secţia „Gh. Doja") au costat 94.000 lei. Ţinîndu-se seama de faptul că în podurile amenajate s-au crescut în acest an pînă de curînd — cînd o parte din găini au fost valorificate — circa 12.000 păsări, rezultă că pe cap de găină revine cîte 7,83 lei, iar amenajările respective pot dura cel puţin 10 ani. Dar cum în podurile amenajate pot fi adăpostite nu 12.000 ci 20.000 de păsări, *pe cap de pasăre revine numai 4,70 lei.*

Unul din marile avantaje ale folosirii podurilor pentru creşterea păsărilor constă şi în faptul că se reduce mult mîna de lucru. Dacă se are în vedere că unei îngrijitoare care lucrează în hale obişnuite i se repartizează în mod normal 750 de găini (o normă) se poate constata că în cazul gospodăriei noastre, la creşterea celor 12.000 de păsări crescute în poduri — pînă la 1 mai 1962, au lucrat numai 4 îngrijitoare.

Alt mare avantaj al folosirii podurilor este acela că se reduc mult cheltuielile de producţie şi ca urmare se micşorează costul ouălor. Gospodăria noastră (ca urmare a înlăturării risipei de furaje, a folosirii unui mic număr de îngrijitoare etc.) a realizat anul trecut mia de ouă cu 457 lei, faţă de 627 lei cît se planificase.

În acest an, numai pînă la 18 iulie gospodăria noastră a valorificat mai bine de 30.000 de pui pentru consum şi pentru reproducţie la care am cîştigat peste 30.000 lei.

Din sectorul avicol, gospodăria noastră va încasa în acest an circa 2 milioane lei şi va realiza un beneficiu de peste 600.000 lei.

În anul viitor, vom creşte nu 300.000 pui ca în 1962, ci 400.000 pui şi un număr sporit de găini, astfel încît vom realiza la suta de hectare arabile cîte 15.500 pui şi cîte 2.200 găini ouătoare.

GH. CIOBANU
contabil şef

Într-unul din podurile grajdurilor de vaci de la G. A. S. Andrăşeşti transformate în crescătorii de pui

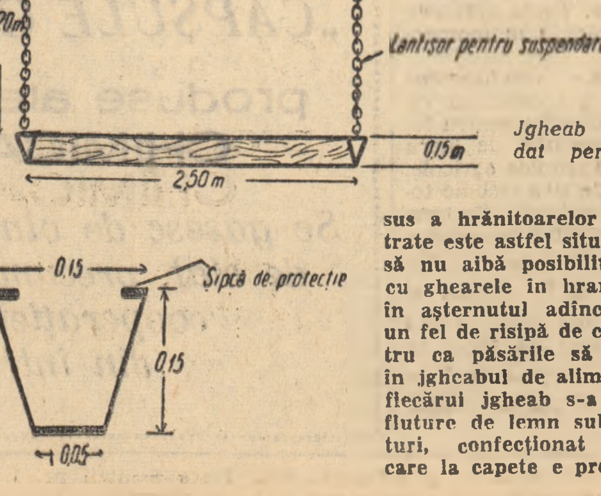
AMENAJĂRI UŞOARE ŞI IEFTINE

Pentru a se crea condiţii optime pentru buna dezvoltare a păsărilor şi a se reduce mult volumul de muncă al muncitoarelor, la propunerea organizaţiei de partid, inginerii şi tehnicienii noştri au studiat cu atenţie rezervele interne de care dispunem, în vederea executării unor amenajări ieftine şi practice la podurile respective.

De exemplu, s-a realizat din scînduri un tip de hrănitoare cu ajutorul cărora se înlătură complet risipa de furaje. Jgheaburile respective au o lungime de 2,50 m. Ele sînt suspendate de grinzi cu ajutorul unor lănţişoare lungi de 2,20 m. Distanţa între baza hrănitoarelor şi aşternut este egală cu înălţimea spinării păsărilor (circa 30 cm). Marginea de sus a hrănitoarelor pentru concentrate este astfel situată, încît găinile să nu aibă posibilitatea să scurme cu ghearele în hrană. În acest fel, în aşternutul adînc nu există nici un fel de risipă de concentrate. Pentru ca păsările să nu poată intra în jgheabul de alimentare, deasupra fiecărui jgheab s-a montat cîte un fluture de lemn sub formă de sbaturi, confecţionat din 4 scînduri, care la capete e prevăzut cu un ax fixat pe 2 suporţi. Fluturele este aşezat la circa 6 cm deasupra jgheabului. Păsările nu mai au astfel posibilitatea să intre cu picioarele în jgheab şi nu pot sta nici pe fluturele de deasupra. Pentru adăpători, în poduri s-au construit jgheaburi turnate din beton cu o uşoară înclinaţie spre unul din capete, astfel ca apa să curgă permanent. De jos apa este împinsă spre poduri printr-o conductă de la castelele de apă, care au o înălţime mai mare decît grajdurile.

În vederea asigurării luminii necesare, s-au executat luminatoare iar la podurile supraetajate ferestre acoperite cu plasă de sîrmă.

Totodată în poduri s-a instalat de curînd lumină fluorescentă.

Jgheab alimentar suspendat pentru concentrate

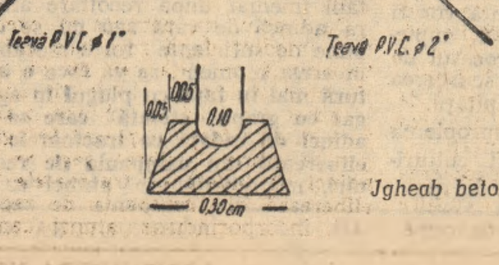
Pentru a se asigura la nevoie căldură suplimentară, podurile au fost prevăzute cu elevcuse (crescătoare) din placaj, în formă de conuri cu o lungime la deschidere, jos, de 2,40 m. În aceste „crescătoare" sînt instalate radiatoare cu rezistenţe ce se pun la nevoie, la prize.

În scopul menţinerii aerului curat în fiecare pod s-au instalat şi cîte 7 tuburi de ventilaţie cu deschidere în afară.

În sfîrşit, pentru dormitorul păsărilor au fost construite în poduri o serie de „paturi de dormit" pentru cîte 48 de găini. Aceste paturi sînt confecţionate din lemn ecarisat şi au cîte 4 braţe situate la circa 90 cm de la podea.

Subliniez, încă o dată, că toate amenajările s-au făcut folosindu-se rezerve interne şi de multe ori prin muncă patriotică — astfel încît costul lor a fost foarte mic.

VLAD RADU
tehnician constructor

Jgheab beton secţiune transversală

Filă din cartea Poloniei noi

La 22 iulie poporul polonez a sărbătorit cea de-a 18-a aniversare a eliberării patriei sale. Ziua de 22 iulie este legată de înlăturarea de la putere a vechilor clase sociale și de trecerea întregului popor pe calea dezvoltării socialiste. Instaurarea puterii populare în Polonia a fost cu putință în condițiile eliberării țării de sub jugul ocupanților hitleriști de către glorioasa Armată Sovietică.

Sub înțeleapta conducere a Partidului Muncitoresc Polon și a urmașului său — Partidul Muncitoresc Unit Polonez, în cei 18 ani care au trecut de la eliberare, poporul polonez a obținut succese de seamă în munca și lupta pentru înflorirea patriei sale. Polonia de azi este o țară industrializată în mare măsură. Au fost construite numeroase întreprinderi printre care marile combinate siderurgice de la Nowa Huta și Huta Warszawa, uzine și fabrici ale industriei constructoare de mașini, chimice, extractive, s-au ridicat șantiere navale moderne, centrale electrice de mare capacitate. Industria dă astăzi peste o jumătate din întregul venit național al Poloniei. Dacă înainte de cel de-al doilea război mondial Polonia era aproape în întregime lipsită de două ramuri hotărîtoare pentru dezvoltarea economică și anume, de industria de mașini și industria chimică, în prezent industria de mașini constituie ramura principală a industriei poloneze în ceea ce privește numărul muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor. În anul 1961, bunăoară, în această ramură lucrau 810.000 de persoane.

Succesele obținute în opera de industrializare socialistă a Poloniei au schimbat cu desăvîrșire imaginea comerțului exterior. În timp ce înainte de război, 97 la sută din întregul export îl constituiau materiile prime, semifabricatele și produsele agricole, în prezent participarea acestora reprezintă sub 50 la sută. Peste 40 la sută din exportul polonez revine produselor industriale finite cu un grad înalt de prelucrare, printre care un loc important ocupă mașinile, instalațiile de investiții și mijloacele de transport.

Republica Populară Polonă a obținut succese de seamă și în ceea ce privește producția agricolă. Deși are un ritm mai lent decît cel industrial, producția agricolă a depășit nivelul producției de dinainte de război. În anul 1961, de pildă, ea a fost cu 27 la sută mai mare decît producția medie din anii 1934—1938. Recolta de cereale, care înainte de cel de-al doilea război mondial atingea 11,4 chintale la hectar, a crescut neîncetat în anii puterii populare, ajungînd în anul 1961 la 18,1 chintale la hectar. Un rol de prim-ordin în sporirea producției agricole îl are industria chimică.

Dezvoltarea industriei chimice joacă și în Polonia un rol tot mai mare în opera de industrializare a țării. De aici decurge construirea de [illegible], a marelui combinat petrochimic pe Vistula de mijloc, la Plock, construirea fabricilor de mase plastice și de materiale sintetice, precum și campania de investigații proprii în domeniul țițeiului și gazelor naturale.

Polonia a devenit o țară industrial-agrară, membră a comunității țărilor socialiste, ocupînd un loc de seamă pe arena internațională.

Succesele politice și economice ale Poloniei sînt opera întregului popor, călăuzit de Partidul Muncitoresc Unit Polonez — a relațiilor de tip nou, de colaborare și într-ajutorare frățească, relații caracteristice sistemului mondial socialist bazat pe internaționalismul proletar.

La cea de-a 18-a aniversare a eliberării sale, poporul polonez este mîndru de succesele obținute în construirea socialismului și privește cu încredere viitorul luminos al patriei sale — Republica Populară Polonă.

Amintiri din Polonia

După neuitatele zile petrecute la Varșovia, Lublin, Kracovia, Poznan; la Gdansk, Sopot și Gdynia pe țărmul Balticei, am pornit pe drumuri de țară, la oamenii care strîngeau în acele zile belșugul toamnei.

Am trecut pe lîngă păduri bătrîne, puțin îngălbenite de suflarea toamnei; ne-am oprit în sate și am intrat în case de-ale țăranilor, toate cu pomi fructiferi pe lîngă ele și cu flori albe, roșii, la ferestre. Și în acest mic amănunt se oglindește gingășia sufletului țărăncilor poloneze, frumoase și harnice. La o asemenea casă, aproape de Crasnistov, ne-am oprit. Stăpîna casei ne-a dăruit cîteva mere rumene, ca și obrajii ei de țărancă tînără.

Din noianul de amintiri mi se desprinde și chipul lui Brik Stanislav. Văd camera lui de musafiri, cu patul moale, cu velințele înflorate, cu masa de mijloc pe care se afla o învelitoare albă ca zăpada. Văd bucatele ce ne-au fost oferite cu atîta dragoste de băbuța blîndă care ne îndemna:

— Prose, barzo! Prosdrughi! (pe romînește: poftiți vă rugăm! Încă o dată!).

Văd cu același ochi și casa primitoare a lui Ian Kenjerschi, președintele cooperativei agricole de producție din Snelesisca, masa încărcată cu bunătăți la care ne adunaserăm vreo 12 musafiri; văd și pe țăranul acela chipeș, cu ochi albaștri — Pavel Tube din Paținca Mano — care vorbea așa de frumos despre locurile vizitate de el în Romînia. „Frumoasă țară aveți!" mărturisea el, aducîndu-și aminte de zilele petrecute la noi.

La Vuazova, sat așezat pe granița de Răsărit, după ce văzusem bogăția obștească a gospodăriei colective, (grajduri moderne, sute de vaci, porci, turma de oi merinos) președintele gospodăriei Ian Cușmieș, ne-a invitat să vizităm casele colectiviștilor. Cum se făcuse seară și se lăsase răcoare, l-am rugat să ne ducă la casa din apropiere unde văzusem fumul ieșind. Aceasta era casa lui Marteli Potirena, ciobanul gospodăriei. Aici ne-a primit bucuroasă femeia lui: Salomeea. În camera cea mare: divan-studio, șifonier, masa cu învelitoare de nylon, perdele și scoarțe foarte frumoase. Biblioteca era așezată în dreapta, lîngă fereastra camerei. Vedeam că ciobanul gospodăriei era un pasionat cititor. Mi-l închipuiam cum se așează la masa din fața bibliotecii lui, citind un capitol despre creșterea animalelor sau o poezie, o nuvelă, un roman.

Vrednicul președinte zîmbea cu prietenie, văzîndu-mă cum mă interesam și de bucatele pe care Salomeea le pusese la foc în așteptarea soțului ce trebuia să sosească. Atunci, ghicind gîndurile mele, președintele m-a întrebat în frumoasa limbă poloneză, din care translatoarea noastră Stela Gronska, mi-a tradus: „Poate vreți să vedeți și ce are în curte ciobanul gospodăriei noastre..."

Am ieșit în curtea gospodăriei personale a lui Marteli Potirena. Aici: un grajd nou, o vacă, vreo 10 oi, 3 porci grași și multe păsări, toate agonisite din veniturile ce i s-au cuvenit din gospodăria colectivă.

★

Astăzi după aproape patru ani de la vizita de o lună în R. P. Polonă, port cu respect în suflet amintirea acelor oameni cărora n-am găsit atunci cuvinte să le mulțumesc pentru dragostea cu care m-au primit în casele lor.

RADU SANDU

Succesul Conferinţei pentru Laos

După o perioadă destul de îndelungată de tratative, conferința celor 14 națiuni cu privire la Laos, care s-a desfășurat la Geneva, a adoptat declarația de neutralitate a primului ministru Suvanna Fumma, precum și angajamentul asumat de cele 14 state de a o respecta. După cum a declarat un purtător de cuvînt al conferinței, un punct extrem de important al declarației de neutralitate îl reprezintă precizarea guvernului laoțian că renunță la orice fel de alianță militară inclusiv S.E.A.T.O. (pact militar promovat de S.U.A. prin intermediul căruia a fost efectuată intervenția militară americană în Laos). Cele mai grele tratative s-au purtat în jurul acestui punct întrucît pînă înainte cu cîteva zile reprezentantul S.U.A. refuzase să admită înscrierea acestei prevederi, pentru a putea păstra probabil libertatea S.U.A. de a se putea amesteca în treburile interne ale Laosului. Cert este însă că pînă la urmă, din cauza situației reale din Laos, S.U.A. au fost nevoite să recunoască necesitatea acestei prevederi importante a neutralității (neparticiparea la pacte militare), iar un purtător de cuvînt occidental a menționat că declarația celor 14 țări participante la conferință, care garantează neutralitatea Laosului, prevede „respectarea dorinței regatului Laos de a nu accepta protecția nici unei coaliții sau alianțe militare, inclusiv S.E.A.T.O.".

După cum anunță agențiile occidentale de știri protocolul încheiat prevede condițiile pentru retragerea întregului personal militar străin din Laos în răstimp de 75 de zile de la semnare. Puterile occidentale au dorit ca în declarație să se prevadă o clauză pentru reintegrarea forțelor laoțiene în cadrul unei armate naționale limitate, dar guvernul laoțian de coaliție condus de Suvanna Fumma a refuzat acest lucru, pentru că ar fi însemnat o intervenție în afacerile interne ale Laosului și ar fi permis puterilor

Actualitatea internațională

occidentale să manevreze în procesul formării armatei laoțiene unice.

Pentru a înțelege mai bine situația reală actuală din Laos, reamintim că în ciuda sprijinului pe care forțele armate americane l-au dat generalului Fumi Nosavan, acesta n-a cunoscut decît înfrîngeri, iar elementele reacționare de dreapta controlează o parte mică a teritoriului Laosului. Însuși ziarul „New York Times" recunoaște într-un articol transmis recent de corespondentul său, Jaques Nevard, că „aripa dreaptă are sub controlul său un teritoriu redus din punct de vedere militar și administrativ. În momentul cînd luptele din Laos au încetat — scrie în continuare „New York Times", forțele de dreapta nu au putut să pretindă decît cîteva orașe mai mari de-a lungul rîului Mekong, în partea de apus a Laosului".

Neîncrederea prințului Suvanna Fumma în prevederile militare pe care a vrut să le includă reprezentantul S.U.A. provin și din faptul că el însuși a fost răsturnat de 2 ori pînă acum din funcția de prim-ministru de forțele de dreapta sprijinite de S.U.A., deși Suvanna Fumma nu promovase altceva decît o politică neutralistă. Aceasta și explică colaborarea politică și militară de pînă acum a lui Suvanna Fumma cu forțele progresiste Patet Lao, conduse de prințul Sufanuvong, în lupta pentru independența Laosului.

Cît privește popularitatea de care se bucură Patet Lao în Laos, tot „New York Times" era obligat să recunoască că această grupare „pare să fie din punct de vedere politic, în cea mai bună poziție pentru a cîștiga orice alegere generală în momentul de față".

Ceea ce este cel mai important, așa cum a declarat A. A. Gromîko, ministrul de Externe al U.R.S.S., sosit la Geneva pentru a semna acordul internațional realizat în problema laoțiană, acest acord „este just și corespunde intereselor păcii în Asia de sud-est și nu numai în această regiune, precum și intereselor naționale ale poporului laoțian.

Acordul realizat în problema laoțiană va avea urmări pozitive în Asia de sud-est, arată calea pe care pot fi rezolvate o serie de probleme spinoase, demonstrează că dacă la statele interesate există dorința de a se ajunge la o înțelegere în problemele care dezbină aceste state, atunci se poate ajunge la o înțelegere.

ȘTIRI EXTERNE

● Consiliul economic și social al O.N.U. a început la Geneva discutarea problemei „Tendințele economice mondiale". Cu acest prilej conducătorul delegației sovietice, G. P. Arkadiev, a analizat temeinic situația economică din lume, arătînd necesitatea găsirii de căi și mijloace în vederea dezvoltării colaborării economice internaționale, în vederea întrecerii economice pașnice în interesul tuturor țărilor.

● În interviul acordat ziarului „Cumhuryet" președintele Turciei, Cemal Gürsel, a exprimat dorința sinceră a Turciei de a trăi în prietenie cu Uniunea Sovietică și și-a manifestat speranța că în viitor volumul comerțului dintre Turcia și Uniunea Sovietică va spori.

● În mai multe regiuni ale Franței au reînceput mari manifestații țărănești în sprijinul revendicărilor populației rurale de îmbunătățire a condițiilor de muncă și asigurare a micii proprietăți țărănești. Aceste manifestații țărănești se bucură de sprijinul sindicatelor muncitorilor agricoli francezi.

● În nordul Perului, aproximativ 12.000 de muncitori din industria zahărului au declarat o grevă de protest împotriva preluării puterii de către junta militară.

● În Vietnamul de sud crește rezistența poporului față de regimul antipopular ngodinhdiemist și față de ocupanții americani. În primele șase luni ale acestui an patrioții au ucis și rănit aproximativ 15.000 de soldați și ofițeri ngodinhdiemiști și americani, făcînd și mulți prizonieri. Pe lîngă cei peste 8.000 de militari ngodinhdiemiști care au trecut de bună voie de partea poporului, patrioții din Vietnamul de sud au capturat mari cantități de arme, au doborît 12 avioane și au avariat alte 22, au scufundat 9 șalupe cu motor, au distrus 64 de automobile blindate, au avariat 269 de poduri.

● Deficitul bugetar al Statelor Unite pe anul financiar terminat la 30 iunie 1962, se ridică la 6.300.000 de dolari. Acesta este cel mai ridicat deficit cunoscut de bugetul S.U.A. în timp de pace.

În R. F. Germană

Pămînturi ale țăranilor luate pentru baze militare

Satul se numește Oberbolheim. Situat în Germania occidentală, aproape de linia ferată Köln-Aachen, cu căsuțele sale arătoase și acoperite cu olane, face — de departe — o impresie de liniște odihnitoare, de bunăstare. Totul este însă numai aparență. Pentru că în realitate viața celor 300 de familii ale satului este departe de a fi liniștită și înstărită.

Zi și noapte peste sat se aude țiuitul avioanelor cu reacție. Oamenii se odihnesc pe apucate. Copiii dorm în mijlocul lecțiilor la școala din sat. Animalele se zbat neliniștite în grajduri și trebuie ținute în lanț. Viața aceasta chinuitoare se datorește amplasării în imediata vecinătate a satului a unei baze militare a Bundeswehrului, dotată cu armament și echipament american. Dar nu numai liniștea au pierdut-o locuitorii satului. Nu de mult un avion cu reacție s-a defectat chiar la decolare, și dacă pilotul n-ar fi avut prezența de spirit să abată avionul din direcția satului, plătind cu viața manevra sa, explozia s-ar fi produs chiar în mijlocul satului, cauzînd zeci de morți și imense pagube. Însăși viața sătenilor este în primejdie; ei nu mai pot să-și vadă de lucru iar ogoarele lor au căpătat un aspect de paragină.

Ceea ce se petrece în satul Oberbolheim nu este însă un caz izolat. Mii și zeci de mii de locuitori ai satelor vest-germane au o soartă asemănătoare. Țăranii vest-germani au început să spună că trăiesc pe un butoi cu pulbere. Căci țara este atît de împînzită de baze militare încît aproape nicăieri nu mai există pentru țărani liniște și siguranță. Așa se explică de ce locuitorii din Oberbolheim au primit cu mare neliniște vestea că satul lor împreună cu alte două sate alăturate, vor fi strămutate într-un „loc mai liniștit", „mai retras". Ei știu că cu greu se poate găsi în prezent în Republica Federală Germană un loc care să poată fi numit cu adevărat liniștit, din acest punct de vedere. De aceea, au cerut ca în acest loc „retras" să fie mutată baza militară iar sătenii să fie lăsați pe ogoarele lor. Dar autoritățile nici n-au vrut să audă de așa ceva. Pentru ele liniștea și chiar viața populației vin pe planul al doilea. Pe primul plan stă militarizarea țării, transformarea Republicii Federale Germane în baza numărul 1 a alianței agresive atlantice.

După date statistice oficiale pînă în prezent s-au rechiziționat pentru scopuri militare ogoare ale țăranilor însumînd 570.000 hectare. După cum anunță un ziar din capitala Republicii Federale Germane, ministrul de război plănuiește ca pînă în 1970 să alunge alte zeci de mii de familii țărănești de pe ogoarele lor, avînd proiecte pentru extinderea instalațiilor militare pe încă 900.000 hectare. În planurile cu pricina, locul pe care este situat satul Oberbolheim — ca și alte sate — figurează deja ca terenuri virane pentru exerciții militare. Ceea ce arată că în proiectele guvernamentale ele au și fost sortite distrugerii. O serie de legi speciale, autorizînd rechiziționarea ogoarelor în scopuri militare, atîrnă deasupra capetelor țăranilor ca o sabie amenințătoare. Dacă ei nu acceptă „de bunăvoie" să-și părăsească pămîntul, în schimbul unei așa-zise despăgubiri, pe baza acestor legi ei pot fi alungați oricum, fără nici o obligație din partea statului față de ei.

Acțiunile desfășurate sistematic de guvernul vest-german pe baza așa-ziselor „planuri verzi", combinate cu militarizarea tot mai accentuată a Germaniei occidentale duc la grăbirea procesului de sărăcire a micilor gospodării țărănești. După înseși datele statistice vest-germane, 90 la sută din gospodăriile țărănești trăiesc sub amenințarea apropiatei distrugeri. Într-adevăr, micile gospodării țărănești din Republica Federală Germană trăiesc pe un butoi de pulbere.

S. GALERIU

Lucrările de pregătire a solului — la un înalt nivel agrotehnic

(Urmare din pag. 1)

tra fracționat: jumătate din doză sub arătură și jumătate în toamnă, la semănat sau în primăvară pe faze de vegetație.

Îngrășămintele organice și minerale acumulate după executarea arăturii de vară se vor încorpora în sol cu 3 săptămîni înainte de semănat, cele organice printr-o arătură obișnuită, iar cele minerale prin discuire.

Pe terenurile în pantă, arătura se va executa pe curbele de nivel cu plugurile reversibile cu tracțiune mecanică. Pînă la 10^{0} brazda va fi răsturnată la vale, iar între $10—14^{0}$ brazda se va răsturna la deal. Cînd terenul are o înclinație de peste 14^{0} arăturile pot fi efectuate cu plugul reversibil de tracțiune animală. Toate lucrările solului pe terenurile în pantă vor fi făcute pe curbele de nivel, împiedicîndu-se în acest fel procesul de eroziune provocat de scurgerea apelor rezultate din precipitații.

În localitățile din apropierea munților, unde semănatul culturilor de toamnă începe mai devreme, se va asigura din timp pregătirea patului germinativ pentru semănat.

...ȘI PENTRU SEMĂNĂTURILE DE PRIMĂVARĂ

Și în ce privește culturile care se vor însămînța în primăvară, cu cît arăturile se execută mai de timpuriu, cu atît sporul de recoltă este mai mare.

Cînd condițiile permit, arătura adîncă de vară trebuie executată imediat după recoltarea plantelor, cu plugul în agregat cu grapa stelată, încorporîndu-se în sol totodată și îngrășămintele organice și minerale. În timpul verii, terenul va fi întreținut în stare curată prin lucrări cu grapa cu discuri cînd apar buruieni și prin grăpări după ploile mari.

Dacă solul nu permite să executăm imediat după recoltare arătura adîncă de vară sau nu se dispune de suficiente forțe mecanice în acest moment, **se va face o arătură mai în față cu plugul în agregat cu grapa stelată care se va adînci de îndată ce tractoarele se eliberează din campania de recoltări**, încorporîndu-se atunci cantitățile necesare de îngrășăminte organice și minerale.

Cantitatea de gunoi de grajd acumulată în timpul iernii va fi transportată la cîmp în această perioadă și se va incorpora în sol printr-o arătură cît mai timpurie pentru plantele prășitoare care se seamănă mai tîrziu.

Pentru ca efectul arăturilor de vară să fie cît mai mare, ele trebuie executate **într-un termen scurt și de bună calitate**. Toate arăturile de vară vor fi grăpate în momentul executării lor.

Se recomandă conducerilor S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat să ia toate măsurile pentru folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole. În gospodăriile colective trebuie folosite din plin și atelajele. Pe terenurile unde recoltatul păioaselor s-a făcut cu combina se vor lua măsuri ca paiele să fie strînse și ridicate în cel mai scurt timp; acolo unde recoltatul s-a făcut în snopi, clăile se vor așeza în linie dreaptă pentru a se putea executa arătura printre ele.

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii